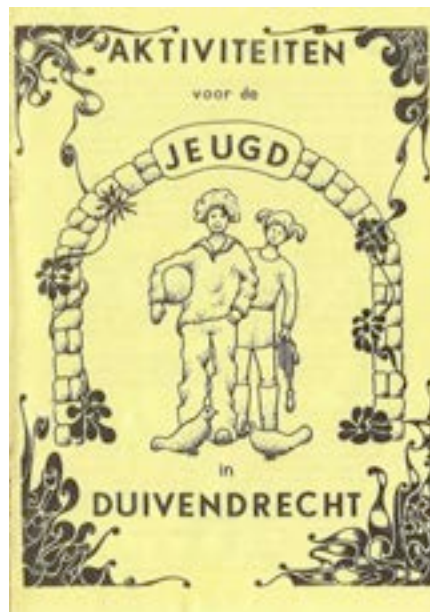

OUD – DUIVENDRECHTSE SAECKEN

NUMMER 3, JAARGANG 2, JULI 2005

WIE DE JEUGD HEEFT...

Uitgave onder auspiciën van de Stichting Oud - Duivendrecht
De bijdrage in de drukkosten is minimaal € 1,50

OUD – DUIVENDRECHTSE SAECKEN, 2^E JAARGANG, NUMMER 3

JULI 2005

Voorblad	1
Inhoud	3
Luchtfoto Jeugdhuis “De Meidoorn”	4
Wie de jeugd heeft...	5
Stichting Jeugdraad Duivendrecht voor iedereen	6
De jongensclub van de Ned. herv.kerk	7
De Jeanne d’Arcgroep ca.1950	8
Scouting in Duivendrecht	9
Het hordehol	10
De welpen	11
Met de veewagen....	12
...op zomerkamp	13
Akela en welpen	14
De kabouters van de H.Monica ‘62/’63	15
Duivendrechts Weekblad 1963	16
Wie werkt aan de jeugd bouwt aan de toekomst	17
De eerste schreden	18
Timmeren, tafeltennis, boetseren, beatballet: Kiezen maar!	19
Petitie jeugdraad 1973	20
Verhuizing naar de Meidoorn, juli 1975	21
Bruisende jaren in de Meidoorn	22
Het bruist door	23
Sint Gregorius ...	24
...laat de tamboers marcheren	25
Koninginnedag 1979: Majorettes	26
Happy Pigeon Girls	27
Laarzen worden twirlschoenen	28
De cast bij het eerste lustrum	29
Vuurwerk met Explorer	30
Uitverkochte zalen	31
Diner voor de medewerkers	32
IJzerlijm	33
Uit in Pax: goed voor U en jou!	34
Explorer gaat door in de Meidoorn	35
Gebouw De Meidoorn in verval 1982	36
OPA	37
Slow-slow quick-quick-slow	38
SBS in de Meidoorn	39
Het Blaadje	40
Avondspel en panne(n)koeken	41
Korte vergaderstijl... veel DOEN!	42
De Stichting Jeugdraad Duivendrecht, 35 jaar jong	43
De Kloosterstraat in hemelse sferen	44
(Wetensw)aardigheden	45
Bronnen en redactiegegevens	46
Het Rembrandtjaar	47

JEUGDHUIS DE MEIDOORN

WIE DE JEUGD HEEFT.....

- Van 4 februari tot 4 maart 2005 organiseerde de gemeente Ouder-Amstel samen met de jeugdraad Duivendrecht een groot onderzoek naar de behoefte van kinderen en jongeren in Duivendrecht. Op een internetsite stonden drie vragenlijsten:

Een vragenlijst voor kinderen tussen 6 t/m 9 jaar (die zelfstandig of met behulp van een ouder de vragen kunnen invullen). Een vragenlijst voor basisschooljeugd vanaf 10 jaar en een voor jongeren van 13 t/m 20 jaar. Door op een link te klikken kon de enquête ingevuld worden.

- Aan de hand van de eerste resultaten zullen de gemeente en de jeugdraad panelgesprekken organiseren met ouders, kinderen én jongeren die in de vragenlijst aangegeven hebben om mee te willen praten. Hierbij zal ook wethouder Brummelhuis (Welzijn) worden uitgenodigd.

- De Jeugdraad Duivendrecht bestaat 16 oktober a.s. 35 jaar. Hoe de Stichting Jeugdraad in 1970 tot stand gekomen is leest u uitgebreid in dit nummer. En het is interessant om te zien hoe een enquête onder de jeugd er in 1972 uitzag.

- Duivendrecht was een agrarisch gebied en de boerengezinnen waren kinderrijk.

De kinderen hadden volop speelruimte en speelden samen met hun broertjes en zusjes en met de kinderen van de middenstanders op en rond het erf.

Speeltuinverenigingen, dat was iets voor de stad.

- “Eigenlijk” mailt een Oud-Duivendrechtster ” speelde je vooral met je vriendjes. Er was bijvoorbeeld achter het vroegere postkantoor (waar nu het winkelcentrum ligt) een braakliggend terrein waar de straat doodliep. Met veel zand en straatstenen, waar je samen hutten van bouwden, en waar wij vuurtje stookten om aardappels te poffen.”

- De zondagsschool is misschien wel aan te merken als de oudste vorm van jeugdwerk.

Bij de Nederlands-hervormde kerk ontstond uit de knapen - en jongelingsvereniging “Samuël” in de dertiger jaren een Jongensclub in de zestiger jaren. En achter de r.k. kerk Sint Urbanus kwam een “hordehol”. Voor de katholieke kinderen was daar heel wat te ‘verkennen’.

Door jongeren avontuur te bieden in de vorm van kamperen en ze daarnaast allerlei nuttige zaken te leren als EHBO, seinen en kennis van de natuur moesten zij opgroeien tot burgers die van aanpakken weten.

- Aan het eind van de jaren zestig van de vorige eeuw groeide het inwonersaantal van Duivendrecht revolutionair. Tijdens een informatieavond in 1970 kregen de inwoners te horen dat er 10.000 inwoners gepland staan met veel jeugd. De heren De Beer en Verkaik zorgden samen met anderen dat er een “fusie” kwam tussen de protestantse en de katholieke hobbyclubs. Onder invloed van de co-educatie en de secularisatie werden in Duivendrecht voor het jeugdwerk oude patronen losgelaten.

- Wil te Beek werd de eerste voorzitter van de Jeugdraad en op ludieke wijze bracht hij de noodzaak van een goed onderkomen voor de activiteiten onder de aandacht.

- De MEIDOORN is een begrip geworden in Duivendrecht!

- Bij de Duivendrechtse Jeugdraad zijn de vrijwilligers vaak zelf nog jong, zij zijn meestal afkomstig uit dezelfde organisatie en voelen zich waarschijnlijk vanuit dezelfde motieven als de jongeren, die nu gebruik maken van de Meidoorn, aangetrokken.

- Sporten, winkelen, uitgaan, rondhangen, de computer, samen iets met vrienden of vriendinnen doen, vragen *naast* het georganiseerde jeugdwerk in de Meidoorn de aandacht van de tegenwoordige jeugd.

Nieuwe tijden, nieuwe kansen.

Een diepe buiging voor al die vrijwilligers die de jeugd van Duivendrecht TOEKOMST gaven en nog steeds geven!

JEUGDPRAAT

„De Meidoorn“: iedere week - voor iedereen
STICHTING JEUGDRAAD DUIVENDRECHT

JEUGDHUIS: „DE MEIDOORN“, MEIDOORNSTRAAT 27, TEL: 905556

Secretariaat: in de Houtzaagmolen 86, 1115 GK Duivendrecht

Informatie over de jeugdraad: 908588, Banknr. 3518 06 806

MAANDAG:	19.00-20.30: Hobby-en met hout 19.30-21.30: Jeugdtheater EXPLOERER	DONDERDAG:	16.30-17.30: Ballet (6-8 jaar) 17.30-18.30: Ballet (9-12 jaar) 18.45-19.45: Ballet (13-16 jaar)
DINSDAG:	19.00-20.30: Hobbyclub 19.00-20.30: Fotoclub 19.30-21.00: Tamboers St. Gregorius	ZATERDAG:	14.00-16.00: Insult (tot 14 j.) 20.00-02.00: Discotheek
WOENSDAG:	16.00-17.00: Jeugd-karate 19.00-20.30: Jongeren toneel (tot 14 j.)		

kerstweek 1978
en cyclamen-
aktie: Z.O.Z.

OUD PAPIER AKTIE

Maandag a.s.: Rijkstraatweg tussen kerk en sportbomen, Meidoorn-
straat, Kruidenhuis, Parnassieveld, Flats Zonnehof en de Hazelstr.
Dinsdag a.s.: De rest van Duivendrecht incl. de Molenwijk.
Het papier wordt tussen 18.30 en 21.00 bij u voor de deur weggehaald.
Wilt u het voor ons bundelen of verpakken?

Stichting Jeugd Raad Duivendrecht na 1970: Voor iedereen én... de grote kracht...
oud - gebruikers worden vrijwilliger op latere leeftijd.

DE JONGENSCLUB VAN DE NEDERLANDS HERVORMDE KERK
Ed Niezen en Gerrit Wisse vertellen

In de jaren dertig bloeit een Knapen – en Jongelingsvereniging “Samuël” en een houtsnijclub.

In de jaren 1955-1965 was in de consistoriekamer elke week een bijeenkomst voor jongens, een jongensclub voor 11-15 jarigen. Een van de initiatiefnemers was de heer Toebes en samen met Bernard Gerritsen en Gerrit Wisse heeft hij dit clubje geleid.

“Voor wij, de jongens, aan de spelletjes, die varieerden van sjoelen tot biljarten, mochten beginnen werd er eerst nog uit de bijbel voorgelezen en gebeden. Onder het bidden werd er dan al veel gelachen en de doelstelling van de club (ons proberen nog iets stichtelijks bij te brengen) werd niet altijd gehaald.”

Achter de school konden de jongens voetballen.

Om aan geld te komen werd er oud papier opgehaald. Stapels lagen er in de schuur bij Wisse!

Een driedaags uitstapje naar Elspeet was geweldig voor de jongens. De schoonouders van de heer Wisse hadden in Elspeet een boerderij, annex bakkerij.

De jongens sliepen daar op de hooizolder en ze pasten maar net, als ze allemaal naast elkaar in de lengte bleven liggen. Er werd heerlijk geravot in de bosrijke omgeving. En de ouders van de jongens uit Duivendrecht waren maar wat blij dat de jongens er op uit konden.

De organisator van dit uitje kreeg een leesboek cadeau van twee ouderparen.

“Nu zaten er ook wel een paar jongens op deze club, die niet bepaald te boek stonden als de liefste jongens van Duivendrecht. Er werd veel keet geschopt.”

Ed: Ik kan me ook nog herinneren, dat wij met deze club naar de film "The West Side Story" zijn geweest. Die film heeft wel indruk gemaakt. Ik was toen een jaar of 15.

Later is de club opgeheven. De jongensgroep uit die jaren werd ouder en de boys kregen interesse in andere zaken. Brommers en meisjes.

“Het meest spannende, wat ik mij kan herinneren waren de dansavonden in het Paxgebouw. Daar kwam de hele jeugd van Duivendrecht en omstreken naar toe (op de brommer).

Hier waren de meiden te vinden, maar de meeste boerenzonen zaten meer aan de bar te drinken dan dat ze aan het dansen waren.”

EN DE MEISJES DAN.....?

Voor de meisjes was er in de jaren vijftig en zestig een handwerkclubje in de consistoriekamer van de kerk. Een dergelijk handwerkclubje was er ook in de Tweede Wereldoorlog. De meisjesvereniging “Martha” functioneerde nog wel in het begin van de oorlog. Toen er in de consistoriekamer geen brandstof meer was kwam de groep bij elkaar ten huize van de familie Smit op de Diemerlaan. Tot dat er in het laatste oorlogsjaar geen materiaal meer was.

Het Christelijke Kinderkoor “Klein maar dapper” stond onder leiding van de postbode, de heer van Seben uit de Azaleastraat. Samen met zijn vrouw maakte hij de kinderen warm voor een kinderoperette. Er is een meisje van toen dat zich nog goed herinneren kan, dat ze ‘dolgraag’ elfje wilde zijn, maar dat ze als kabouter de voorstelling in ging.

De oudere meisjes zongen in het koor: “Soli Deo Gloria”

Voor jongens en meisjes was er de Zondagschool: *zondag n.m. 2-3 uur in de kerk*

GIDSEN van de Jeanne d'Arcgroep ongeveer 1950

Van rechts naar links onder: Lien Schelling (Guido), Truus Tetteroo, Greetje Kok, Tiny Burghout, Leny Vrolijk (Adjuto), Rina Mensen

Van rechts naar links boven: Leny Enthoven (rondeleidster), Aly Mol, Truus van Rossum, Aly Beukeboom (later welpenleidster), Loek de Heij, Leny Nelis, Ria Nelis, Jopy Koopman en Rietje Tetteroo

Een zojuist door Guido Truus Tetteroo geïnstalleerde groep gidsen

Van links naar rechts vooraan: Freddy Veenboer, ... Burghout en Rietje Voorbij
Van links naar rechts bovenaan: Rietje de Gijssel, Rietje Minderhout, de andere meisje kwamen van elders en hebben niet zo lang in Duivendrecht gewoond.

SCOUTING IN DUIVENDRECHT, Truus Andriessen-Tetteroo vertelt

De verkenners, welpen, gidsen en kabouters in Duivendrecht maakten in de jaren vijftig van de vorige eeuw samen gebruik van dezelfde hut op het veldje achter de R.K. Kerk. De hut was van binnen bekleed met ronde balken. Het veldje werd gedeeld met (klein-)vee en de kinderen deden de spelletjes regelmatig tussen de koeienvlaaien.

Scouting is een door Baden Powell (1857- 1941) opgerichte internationale jeugdorganisatie waarvan ook takken in Nederland ontstonden. Voor 1973, toe Scouting Nederland ontstond, werd scouting in de algemene en protestantse kringen padvinderij en in katholieken kringen verkennerij genoemd.

In 1942 werden deze organisaties door de Duitsers verboden. Na de Tweede Wereldoorlog namen de katholieken in Duivendrecht het initiatief voor de verkennerij.

Voor de meisjes waren dat Guido Lien Schelling (gidsen) en Rea Ans De Nijn-Hoogerwerff (kabouters). En voor de jongens Theodorus de Gijzel en Chris van Roemburg.

De leden: kabouters, gidsen, welpen en verkenners droegen een uniform en dat stond sommige mensen tegen.

Truus (Andriessen) Tetteroo kwam als meisje bij de GIDSEN en toen Lien Schelling naar Nieuw –Guinea vertrok, nam zij de leiding over van de jongste groep. Lien Kooiman en Tonnie Burghout waren Guido en Adjuto van de oudste groep.

De gidsen vanaf de leeftijd van 11 jaar bestonden uit groepjes, de rondes, met aan het hoofd het zogenoemde rondehoofd, zoals Leny Enthoven.

De Guido, Lien Schelling, had de leiding en Truus Tetteroo was haar assistent, de Adjuto.

De leidsters volgden een cursus en liepen stage in Diemen en/of Betondorp.

De beginregel van het lied van de Jeanne d’Arcgroep van Duivendrecht luidde:

“Jeanne d’Arc is fier ons voorgedaan.....”.

Op de vlag werd door elke afdeling een dier of een bloem afgebeeld.

In het embleem van Duivendrecht kwam een klaverblad in een Grieks kruis.

De jurk van de gidsen was blauw met een lichtblauwe stropdas en zij droegen een fluitkoord.

De middagbijeenkomsten werden geopend in de kring. De meisjes amuseerden zich met kringspelen, leerden net als de jongens morsesen en knopen maken. “Ook werd er bij gebracht hoe je met stenen vuur kon maken. Je leerde aan de bladeren de bomen herkennen. Speurtochten waren net survival in het klein. Vaak legden de meisjes hun meegebrachte voorwerpen op tafel, daar mocht je naar kijken en dan ging er een doek over. Daarna mocht je opschrijven wat je gezien had. En wie het meeste wist te onthouden was winnaar. Leuke spelletjes; voor duur materiaal was geen geld”.

Rond 6 januari was er een Driekoningenbrood met verstopte bonen en Truus herinnert zich dat er altijd strijd was wie de Zwarte Koning mocht zijn.

Al de prestaties van de gidsen werden aangetekend op een eisenkaart.

Heel wat vaardigheden werden de meisjes bijgebracht.

Truus en de medeleidsters hebben naast hun gewone drukke werk vele zaterdagmiddagen en vakantieperiodes met de gidsen opgetrokken tot vreugde van de gidsen en zichzelf en met veel plezier denken zij terug aan die tijd.

Op het landje achter de pastorie wordt aan het eind van de jaren veertig
de eerste steen gelegd voor het “Hordehol”
Het gebouw op de achtergrond is van kolenhandel Goes

De allereerste groep
De vlag in top bij de start van de bouw van het “Hordehol”.

Van rechts naar links: Rie Blom (Akela), Diny Bergher (leidster), kapelaan van der Meer
(aalmoezenier), Chris van Roemburg (vaandrig), Lien Kooijman (gidsenleidster),
An Buijs (Baloe) en Tonny Burghout (gidsenleidster).

DE WELPEN

An Kroese- Buijs vertelt

In 1946 werft kapelaan van der Meer leiders en leidsters voor de welpen, verkenners, kabouters en de gidsen.

Achter de pastorie van de rk St. Urbanuskerk was een landje dat als speelterrein gebruikt kon worden. Vanaf de Rijksstraatweg kon je niet rechtstreeks op het padvindersterrein komen. Je moest omlopen langs de boerderij bij Van der Vaart om er te komen.

An woonde achter de spoordijk en werd benaderd door de kapelaan om vanaf het begin mee te doen als leidster voor de welpen, jongens in de leeftijd van 7 – 11 jaar.

De oudere jongens 11-17 jaar werden verkenners en stonden onder leiding van een vaandrig. L. De Jong fotografeerde de eerste steenlegging van het HORDEHOL in Duivendrecht.

Een horde waren welpen verdeeld in nesten. Elke horde had een eigen naam.

De vlag van de Duivendrechtse horde was ontworpen door aalmoezenier van der Meer en vervaardigd door Diny Bergher. ("Die letters, dat was een heel werk!"). Op de vlag de fiere torens van de Sint Urbanuskerk en de naam van William Doyle, net als op het uniform.

Op het hoofd hadden de welpen een groen petje en om de hals een driehoekige das met dasring. Op de blouse de naamlabels en het installatieteken. Iedere groep had zijn eigen kleur das. In Duivendrecht met blauw en oranje. De dassen werden door de moeders en Diny Bergher zelf gemaakt en het was best moeilijk om aan oranje stof te komen. De outfit en de insignes kon je kopen bij Neef in Amsterdam. De blouses maakten de moeders vaak zelf. Zowel de welpen als de verkenners droegen in die tijd in zomer en winter een korte broek.

De namen van de welpenleidsters kwamen uit het Jungleboek van Kipling: Baloe (de beer) en Bagheera (de panter) en de Akela, de aanvoerder van de wolven.

Rie Blom was in Duivendrecht de eerste akela. De leidsters volgden allemaal een opleiding.

Als je als jochie over de vereiste vaardigheden beschikte kon je insignes halen. Die kreeg je niet zomaar, die moest je echt behalen. Als welp werd je plechtig geïnstalleerd.

Veel welpen gingen na hun 11^e over naar de verkenners.

De woensdagmiddag bij de welpen begon met de welpengroet, een kring en een gebed.

Gniffelend kwam achter de horderoep nog een zinnetje dat eindigde op..... pest.

De jongens speelden op het landje spoorzoekertje en trefbal. Ze leerden morseseinen en knopen maken en versierden palmpaasstokken voor de bejaarden. Met Pasen werden er eieren verstopd op de golflinks, waar leiders en welpen eigenlijk niet mochten komen.

Met een wagen vol geladen op weg naar het zomerkamp

Corvee

Huishoudelijke taken

Links Rie Minderhout (leidster) later getrouwd met Dirk v.d.Kroon en naar Canada geëmigreerd.
Rechts Corry van Roenburg, kookster

ZOMERKAMP MET DE WELPEN rechts boven: Aly Mol, die kookte voor de groep

Het zomerkamp was een van de hoogtepunten uit ons welpenjaar, vertelt An en met liefde offerden de leidsters een of twee weken vakantie op om hun welpen een fantastische week te bezorgen.

Op het zomerkamp werden vele activiteiten ontplooid. Zo waren er speurtochten, wedstrijden en uitstapjes. In Noordwijkerhout genoten de welpen van het strand en de duinen en in Blaricum van de hei. Tijdens de kampeerweek in Bunnik werd een uitstapje gemaakt naar Utrecht en beklommen de welpen de Dom.

Naar de kampeerplek toe werden de welpen en de leidsters vervoerd met de veewagen van Terpstra en ook wel met de wagen van kolenhandel Schelling. Letterlijk een wagen volgeladen! Er gingen kooksters mee, bijvoorbeeld An (Wierdsma) Bon en haar zus Corry. De strozakken moesten bij aankomst door de jongens zelf gevuld worden. Elke dag hadden de welpjes corvee en voor het vertrek moesten de strozakken weer geleegd worden. Een hoogtepunt was de oudermiddag. De ouders kwamen naar de kampeerplek om te kijken naar het ingestudeerde en opgevoerde 'beestenspel'.

In de vijftiger jaren van de vorige eeuw was het een uitzondering als de kinderen met hun ouders op vakantie gingen en veel ouders deden hun kinderen op de padvinderij omdat ze zo enorm genoten van het kamp. In Duivendrecht kwam er zelfs een tweede horde bij. Toen de ouders zelf met hun kinderen op vakantie konden gaan werd de belangstelling voor de padvinderij wat minder.

Een kampeerpartij bij de baron met de grote voeten in Neerlangbroek had nog een staartje. De welpen en de leidsters sliepen in de fruitloods op het landgoed van de baron die zelf op het kasteel woonde. De jongens zwommen daar in de Kromme Rijn en 's nachts begon er een met vreselijke buikpijn. Het bleek dat de hele groep dysenterie opgelopen had. Nog lange tijd moesten alle kampdeelnemers op controle komen bij de GG en GD op de Achtergracht.

In 1952 starten de Nederlandse padvindsters een actie om geld bij elkaar te krijgen. De actie "Een heitje voor een karweitje" hield in dat welpen en verkenners eenvoudige huishoudelijke en andere karweitjes verrichtten voor de mensen en daar een "heitje" (Bargoens voor een kwartje) voor ontvingen.

Op Sint-Jorisdag, 23 april, gingen de welpen 's morgens om half zeven te voet naar de Willibrorduskerk of het Ignatiuscollege in Amsterdam om daar op de cour de gezamenlijke viering mee te maken met alle verkennergroepen uit de omgeving. Daar werd de vlag gehesen en het verhaal van Sint Joris, de draak die het kwaad versloeg, verteld. Sint Joris is de patroon van de verkennerij.

De welpen lopen mee in een processie over de Rijksweg bij het inhalen van een neomist

De welpenleidsters van het eerste uur
Van rechts naar links: Rie Blom, An (Kroese) Buijs en Rie (Spronk) Roenburg

En een nest van hun welpjes

Met hulp van An Kroese en Wil te Beek enige namen:
Boven van links naar rechts: Ben Vermeulen, Kees Bieshaar, ... Beukeboom,
... Beukeboom, Nico van Beusekom, ... Suikerbuick, Ruud de Koning
Onder van links naar rechts: - - , Willy Verwel, - - , Ton van Noorden,
achter Ton: Henk van den Ancker dan (Jaap?) van der Heijden, Joop van Noorden, Theo Kolk

DE KABOUTERS VAN DE HEILIGE MONICA

Voor meisjes van 7 tot 11 jaar is er een aparte speltak

De leiding verzorgde elke week een gevarieerd programma. De ene week deden de kabouters een groot buitenspel, en de andere week knutselden ze iets leuks in elkaar. En was je niet goed in het ene spel dan was je dat vast wel in het andere spel. Idaline vond deze foto:

Kabouters van de H. Monicagroep 1962 – 1963

Voorste rij vlnr: Bernadette vd Meijden, Lenie Blom, Marion Heeman(?), Elly van Beusekom, Diny Backer, Lia van Blokland, Leonie Moes
Achterste rij vlnr: Idaline Andriessen, Olga Dorresteijn, Olga Kruishaar, Guido Wilma, Sjoelange Blom, Loes van Doorn, Marga Vermeulen en Lidy Kruishaar

Het accent lag op samenspel en activiteiten in kleine groepjes, maar er was ook ruimte voor individuele activiteiten. De accenten lagen op: hulpvaardigheid en afnemende (bege-)leiding en groeiende zelfstandigheid. Het buitenleven en beloften en wetten en het ontdekken van de wereld waren de doelstellingen binnen de padvinderij.

De vier Oranjeprinsessen hebben allemaal op scouting gezeten. Eerst werden ze opgenomen in de Soestdijkse kring, die een tot clubhuis omgebouwd kippenhok achter in de paleistuin gebruikte. Beatrix en Irene werden later waterpadvindster. Margriet en Christina bleven op de vaste wal.

Op de foto padvinder Beatrix

Wp 20 '63

In Ouderkerk en Duivendrecht:

Jeugdgebouwen voor 178.000 gulden

OUDERKERK — Wanneer de plannen van het Ouderamstelse college van burgemeester en wethouders doorgang vinden zal zowel Ouderkerk als Duivendrecht binnen niet al te lange tijd de beschikking krijgen over een semi-permanent gebouw, bestemd voor de vrijetijdsbesteding, ontwikkeling en ontspanning van de Ouderamstelse jeugd. B. en w. hebben de gemeenteraad voorgesteld over te gaan tot de bouw van deze twee gebouwen, waarvoor een totaalbedrag van f 178.000,— benodigd is.

Aan Beatrixlaan en Meidoornstraat

In de toelichting op hun voorstel stellen burgemeester en wethouders, dat zich reeds jarenlang het probleem voordoet dat er zowel in Ouderkerk als in Duivendrecht geen aan redelijke eisen voldoende ruimten zijn voor de vrijetijdsbesteding, de ontspanning en de ontwikkeling van de Ouderamstelse jeugd. Voorzover er nog onderkomens waren, bestaan die uit oude en steeds verder in verval komende barakken en keten, waarvan het in feite onverantwoord is daarmee weer eens de winter in te gaan, zo menen b. en w.

Vanzelfsprekend voorzien de uitbreidingsplannen voor Duivendrecht en Ouderkerk wel in de diverse voorzieningen ten behoeve van de jeugd, maar geen van de plannen verkeert in een zodanig stadium van voorbereiding dat binnen korte tijd de realisering van deze gebouwen kan worden verwacht.

Geen belemmering

Om uit deze nood situatie te geraken, menen b en w de oplossing gevonden te hebben door het plaatsen van een tweetal noodgebouwen, die in een timmerfabriek worden vervaardigd en waarvan de plaatsing slechts in zeer geringe mate de nodige inspanning van de arbeidsmarkt vraagt. De plaats waar de gebouwen komen is zodanig gekozen dat ze geen enkele belemmering bieden aan de verdere ontwikkeling en realisering van de uitbreidingsplannen. In Ouderkerk zal het jeugdgebouw ko-

men aan de Prinses Beatrixlaan en in Duivendrecht aan de Meidoornstraat.

Voor de ophoging van de terreinen waar de gebouwen komen te staan zijn bedragen nodig van f 5.000,— en f 15.000,—, voor de fundering — noodzakelijk in verband met de slappe grondslag hoewel de gebouwen van tijdelijke aard zijn — f 6.000,— en f 8.000,—, terwijl voor de aankoop van de gebouwen zelf bedragen benodigd zijn van f 69.000,— en f 85.000,— respectievelijk voor Ouderkerk en Duivendrecht.

Clubs in Duivendrecht Eind jaren zestig

PROT.CHR:

Hobbyclub
voor meisjes
alle leeftijden

Hobbyclub
voor jongens
10-15 jaar

Jongeren sociëteit
1 x 14 dagen

RK:

Hobbyclub
Jongens en
meisjes
1 x per week

Kleuterballet
1 x week

Kinderkoor

Explorer-toneel
1 x per week

Discover-
sociëteit
1 x 14 dagen

Daarnaast zijn er
sportverenigingen

D.O.S.

O.D.A

TAVENU

WIE WERKT AAN DE JEUGD, BOUWT AAN DE TOEKOMST

Deze tekst stond op de zilveren medaille die aan Wil te Beek in november 1976 werd uitgereikt door de gemeente Ouder-Amstel.

Enthousiast haalt Wil ten huize van Johan Niezen, voormalig secretaris van de jeugdraad, herinneringen op. Op bezoek zijn ook Fons en Lia van Noorden - Vos. Indertijd aan elkaar gekoppeld dankzij Wil te Beek. Lia leidde de zaterdagmiddaginstuif bij de MEIDOORN en gaf o.a. cursussen in bloemschikken. Fons volgde Wil te Beek op als voorzitter van de Stichting Jeugdraad Duivendrecht, met Johan aan zijn zijde als secretaris.

De jeugdraad begon eigenlijk met de toneelgroep Explorer, waar Wil op de planken stond en de voorzittershamer hanteerde. De repetities en uitvoeringen van Explorer vonden plaats in het Willibrordusgebouw. Wil te Beek was ook voorzitter van de Katholieke Jeugdraad. Tegenover de Sint Urbanuskerk lag de Sint Joannesschool en daarnaast het Zusterhuis van de zusters van de Goddelijke Voorzienigheid. In het Zusterhuis vonden na het vertrek van de nonnen de jeugdactiviteiten plaats. De zolder van het Zusterhuis liep een stukje door naar de Joannesschool en de soos "Discover" die daar gehouden werd, kreeg al snel de naam "Het Zoldertje".

De r.k. clubs hadden recht op de opbrengst van vier collectes in een jaar en dat was ongeveer duizend gulden. De clubs huurden het gebouw, eigendom van de kerk, "om niet".

Bij de viering van 20 jaar bevrijding op 5 mei 1965 organiseerde Wil te Beek met de andere jeugdinstituten en verenigingen uit het dorp een optocht met oorlogsvoertuigen, te vergelijken met 'Keep Them Rolling' nu. Door aanhoudende plensbuien moest de organisatie de parade van de voertuigen afgelasten. De leiders van de diverse verenigingen en clubs kwamen in het houten gebouwtje van de Nederlands hervormde jeugd bij elkaar en bij die gelegenheid spraken ze af om "vanaf nu SAMEN te gaan". En het werd me toch gezellig!

Dat bewuste gebouwtje lag bij de sportvelden van ODA, TDW en Tavenu.

Later vond de protestants-christelijke jeugd voor de clubactiviteiten onderdak in een oud pand (de ex-woning van Van Eijk) aan de Molenkade. Johan Niezen zat daar bij de groep van Verkaik. En werd daar van bezoeker op 13 - jarige leeftijd 'medewerker'.

Een betrekkelijk klein deel van de Duivendrechtse jeugd maakte gebruik van de recreatie - en ontspanningsmogelijkheden die grotendeels door de kerken aangeboden werden. Door de beperkte mankracht en leiding en vooral de gebrekkige accommodaties waren de mogelijkheden tamelijk beperkt.

Het duurde toch nog een paar jaar voor de confessionele clubs zich omgevormd hadden tot het "open jeugdwerk". De Ned. herv. en de r.k. clubs stelden zich vanaf 1970 pas echt "open" op. Het katholieke kerkbestuur ging akkoord met de nieuwe opstelling en dat wilde zeggen dat zowel de prot.chr. als de r.k. clubs gebruik gingen maken van het r.k. jeugdhuis.

De accommodatie van de Ned. herv. op de Molenkade was in zeer slechte staat en stond op de lijst om te gaan verdwijnen. Het kerkbestuur stelde wel dat er met de toekomstige huurders van het jeugdhuis een financiële regeling moest worden getroffen voor de komende jaren.

In het Contactcentrum vond op 16 oktober 1970 de eerste vergadering plaats van de jeugdraad in oprichting. Die avond ontstond er een algemene jeugdraad die méér was dan een samengevoegde Nederlands-hervormde en rooms-katholieke Jeugdraad. De jeugdraad i.o. hield zich bezig met de belangen van de gehele jeugd, georganiseerd en ongeorganiseerd en daardoor was het onder andere mogelijk geworden om subsidie aan te vragen.

Om subsidie te krijgen moest aan verschillende voorwaarden worden voldaan. De helft van de jeugdraad moest bestaan uit personen tussen de 18-25 jaar en de gemeente moest op enigerlei wijze vertegenwoordigd zijn in de raad.

Tegelijk had de realisering van een semi-permanent gebouw voor de toekomstige activiteiten voor de jeugd in Duivendrecht hoge prioriteit. Voorts vroeg men zich op deze oprichtingsavond af of er geen leden van de sportclubs in de jeugdraad moesten zitten en of alle clubs mee wilden doen om een definitief bestuur te vormen.

Van de gemeente had men graag gegevens over de (nieuwe) kinderen en de gezinnen waaruit zij kwamen.

Om meer geld bijeen te brengen dacht de heer De Beer aan een donateursactie en men wilde de jeugd kerstloten laten verkopen.

De opbouwwerker, R. Veelenturf, leidde de oprichtingsvergadering in en hij begon met een paar gegevens: 21 januari 1970 wonen in Duivendrecht 2389 mensen.

133 kinderen	van 0 - 3 jaar
60 kinderen	van 4 - 5 jaar
363 kinderen	van 6 - 15 jaar
218 jongeren	van 16 - 20 jaar
1384 personen	van 21 – 64 jaar
231 personen	van 65 jaar en ouder.

Verder bekennen zich 1076 mensen tot de r.k kerk

566 mensen tot de Ned. herv. kerk

140 mensen tot de gereformeerde kerk

150 tot andere kerken

457 mensen behoren tot geen kerk

Het dorp bevond zich in 1970 in een situatie tussen afbraak en opbouw. Van zeer grote invloed was dat naast Duivendrecht een nieuwe stad aan het verrijzen was, de Bijlmermeer en dat Duivendrecht binnen hetzelfde hoge-wegen-stelsel zou komen te liggen. Aan de andere kant lag nog steeds die grote stad: Amsterdam. En Duivendrecht lag daar precies midden tussenin. Duivendrecht zou binnen tien jaar 10.000 inwoners tellen. Dat was ruim vier maal zoveel als dat er toen woonden. Voor hen zullen moesten er huizen komen, winkels en scholen, voorzieningen op recreatief, medisch en maatschappelijk gebied.

Een jeugdraad werd ingesteld ten dienste van het overleg tussen betrokkenen inzake vrijetijdsbesteding door jeugdigen. De raad had als eerste taak de behoeftes van de jeugdigen op te sporen en plannen ter voorziening daarin te ontwerpen.

Het voorlopige bestuur in 1970 bestaat uit:

1^e voorzitter Hr. W.te Beek

2^e voorzitter Mevrouw Piera

1^e secretaresse Mej. J.J.Bredschneijder

2^e secretaresse Mej. A.Groen

1^e penningmeester Hr.P Vermeulen

2^e penningmeester Mej.G.Griffioen

3^e penningmeester Mej. A de Nijn - Hoogerwerff

TIMMEREN, TAFELTENNIS, BOETSEREN, BEATBALLET: KIEZEN MAAR!

Lang hebben de bestaande jeugdverenigingen in Duivendrecht vier redelijk draaiende hobbyclubs gehad met bezigheden als figuurzagen, schilderen met plakkaatverf en flessenkleuren. Na twee jaar "open" jeugdwerk verliep de totale samenwerking uitstekend en bij de plaatselijke overheid werden betere resultaten geboekt dan voorheen.

De accommodatie was nog allerbelabberdst. In de kerstweek vol bruisende jeugdactiviteiten moesten in het oude zusterhuis de oliekachels telkens opnieuw opgestookt worden voor de jeugd arriveerde.

In oktober 1972 benaderde de STICHTING JEUGDRAAD DUIVENDRECHT de ouders en de kinderen met een enquête. In samenwerking met de bestaande clubs wilde de raad eigentijds buurtwerk realiseren en de komende jaren volledig gesubsidieerd buurt- en clubhuiswerk bewerkstelligen. De contacten met het ministerie van CRM (Cultuur, Recreatie en Maatschappelijk werk) waren al gelegd.

De jeugd van 8-15 jaar mocht de antwoorden op 15 vragen in haar eigen taal opschrijven. Bijvoorbeeld: Ben jij al lid van een club in Duivendrecht? Vind jij het leuk op die club? Waarom? Zou je in Duivendrecht 's avonds laat naar een club toe mogen? Vraag eens aan je vader of moeder tot hoe laat dat dan mag zijn? Ben jij lid van een club buiten Duivendrecht? Hoeveel contributie betaal je daar? Zou je verder op willen schrijven wat je het liefst zou willen doen op een club.

Dan mochten de kinderen onder 5 punten, van de 26 die in abc vorm gepresenteerd werden, "met een pen en liniaal keurig onderstrepen wat ze heel erg leuk vinden."

Ze konden kiezen uit: het maken en solderen van kunstwerken, schaken en dammen leren, toneelspelen, wandkleden maken, meccano, kettingen en sieraden maken, klaverjassen, volksdansen, met pitriet/raffia werken en kunnen zelf iets invullen wat nog niet genoemd was.

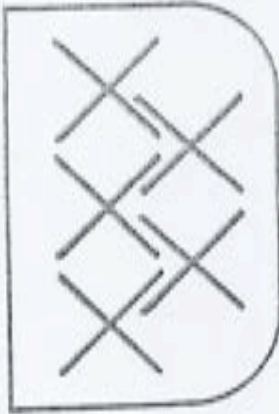
De jeugdraad juichte de hulp van de ouders toe en begroette van harte hun deelname aan de activiteiten van en voor hun kinderen. En er meldden zich ouders en jongelui uit de bestaande hobbyclubs aan om te begeleiden. Na de "fusie" had bijvoorbeeld Johan Niezen diverse clubjes geleid (denksporten, elektra etc) en natuurlijk hielp secretaris Niezen elke maand met het ophalen van oud papier (OPA) en 15 jaar lang bij de Koninginnedagfestiviteiten en in de Kerstweek.

Voor de komst van de jeugdraad werd er door de confessionele jeugdgroepen ook al oud papier opgehaald. Iedere groep had zijn eigen adressen. Jute zakken vol papier werden in schuren en bergingen opgeslagen en een keer in de zoveel tijd opgehaald. De katholieke kinderen kregen voor hun deelname aan de oud-papieractie een oranje bonnetje ter waarde van een kwartje en daarmee kon je een patatje halen bij Kippie Buijs of snoep bij bakker Wolffenbittel.

Om aan geld te komen bracht de jeugd verjaardagszakjes rond. Voor de heugelijke dag werden de zakjes afgegeven en daarna gevuld met klein geld weer opgehaald. Ook de welpen maakten gebruik van zulke zakjes om aan het benodigde geld te komen.

De komst van de Stichting Jeugdraad Duivendrecht heeft er ook toe bijgedragen dat de inspraak over "wat er aan accommodaties moet komen voor de jeugd" georganiseerd werd. Met een ludieke slotactie van de kerstweek, op Oudejaarsdag 1973, werd het nieuwe onderkomen voor de jeugd actueel.

de amstelschieds

mededelingenblad voor ouder-amstel

uitg. druk.: „amsteliand“, hoger einde z. 14, ouderkerk aan de raiffeisenbank, ouderkerk / adv. tarieven op aanvraag / redact. vrijdag 4 januari 1974 / nummer 269 / 16e jaargang - de volgende amstelschieds verschijnt op donderdag 17 januari 1974

Petitie jeugdraad was groot succes

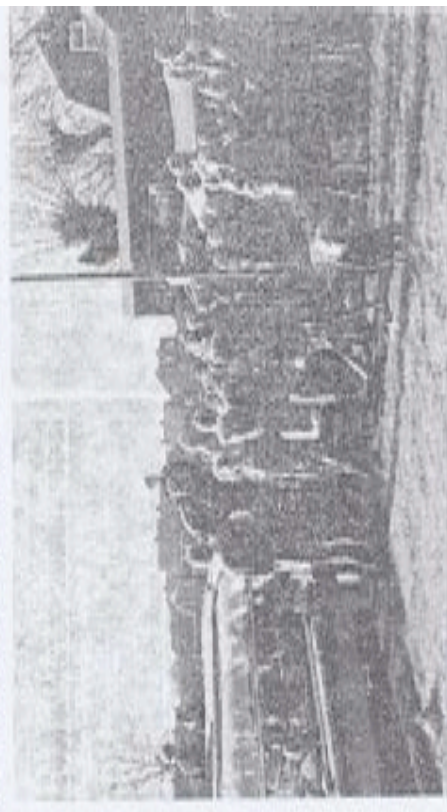
De petitie voor betere behuizing van het jeugdwerk, op onderjaarsdag door tweehonderd Duivendrechtse kinderen aan het gemeentebestuur aangeboden, heeft zijn vruchten afgeworpen. Burgemeester Hubers sprak klare taal over de behuizing van het jeugdwerk in Duivendrecht dat momenteel plaatsvindt in het voor hen te kleine gewaarden zusterhuis naast de voormalige rk-basisschool aan de Eijksstraatweg: „Ik zal zorgen dat julie niet in de kou komen te staan. Als de gemeente overgaat tot aankoop van het schoolgebouw, zullen julie daarin zeker meer ruimte krijgen. Mocht de koop niet doorgaan, dan zullen wij zoeken voor andere ruimte.“

Als hoogtepunt in een aantal vakantiekamers momenteel alleen beschikbaar over activiteiten voor de Duivendrechtse jeugd had de jeugdraad, onder leiding van Wil Tuboek, zijn roerendstond Jop van Noord en een aantal andere leden en leden, op 21 december een hoorzitting georganiseerd vanuit Duivendrecht naar het Soeterpark in Ouderkerk, waar aan de burgemeester een petitie werd overhandigd door de tweehonderd ondertekenaars ervan.

In de petitie werd gevraagd of de gemeente alles in het werk wil stellen om het jeugdwerk voor de Duivendrechtse kinderen te behouden omdat bij het verhuizen van dit gebouw en/of het uitbreiden van een mogelijkheid tot uitbreiding, het jeugdwerk ernstig in gevaar zou komen. De clubs en verenigingen

hingen zou worden in de raadszaal, „om dat we er iedere keer voor aan worden horizontaal“, en dat de situatie een plaats zou krijgen in zijn werkbare op het gemeentebestuur, „en zij zullen nog eveneens het advies worden waggelaald als al julie waarom in vervolg zijn gebroeders.“

De heer Wil Tuboek, die samen met zijn medevertegenwoordigers een afvaardiging van de burgemeester, ver-

Na het aanbieden van de petitie stapte de Duivendrechtse jeugd weer in de twee rondvaartboten die lagen afgemeerd tegenover het Soeterpark. Zij werden afgestuurd door de burgervader.

Tot slot van de petitie - overhandiging op 31 december 1973 zongen de Duivendrechtse kinderen op de melodie van "Vader Jacob" uit volle borst:

Burgemeester, luister 's echt, geef ons toch meer ruimte, in Duivendrecht".

Het liep allemaal anders. In de S.Joannesschool, zo vurig gewent als onderkomen voor de jeugdraad, kwam een bedrijf dat voor de uitbreiding ook nog eens het zusterhuis nodig had. In de voormalige kapel van het zusterhuis was de hobbyzaal en de grote grijze tafels, die nu nog in de Meidoorn staan, zijn afkomstig uit het Zusterhuis en meeverhuist.

Jeugdwerk verhuist naar De Meidoorn

DUIVENDRECHT — In afwachting van de bouw van een derde school in Duivendrecht kampen diverse groeperingen met ruimtenood. Die ruimtenood heeft zich nu toegespitst vanwege het feit dat het jeugdwerk het zusterhuis van de katholieke school moet verlaten.

Door verhuizing van de verschillende Duivendrechtse groeperingen heeft het gemeentebestuur van Ouder-Amstel een oplossing gevonden. Daardoor is het ook noodzakelijk dat voor de voorlopige huisvesting van klassen van scholen aan de Zonnehof niet twee mobiele noodlokalen worden gereserveerd, maar drie.

Aanvankelijk waren lokalen in de Meidoorn en de voormalige Protestants-Christelijke school in reserve gehouden voor de huisvesting van de klassen. Omdat het jeugdwerk het zusterhuis moet verlaten wegens uitbreiding van het bedrijf in de voormalige katholieke school, zal de Meidoorn nu voor het grootste gedeelte onderdak bieden aan het jeugdwerk.

Dat betekent dat de Dorpsraad de Meidoorn gaat verlaten en intrek neemt in een lokaal van de voormalige Protestants-Christelijke School. De peuterspeelzaal blijft echter wel in de Meidoorn gehandhaafd. Reeds eerder kwam ruimte vrij in de Meidoorn door het vertrek van de Unie van Vrouwelijke Vrijwilligers die onderdak heeft gevonden in het bejaardentehuis Reijersbosch.

De situatie van de krappe ruimte zal blijven duren totdat de derde school in Duivendrecht gerealiseerd is. De gemeente verwacht dat in augustus met de bouw kan worden begonnen.

● Een foto van het interieur van De Meidoorn, waarvan het grootste deel binnenkort ter beschikking komt van het jeugdwerk in Duivendrecht. De Dorpsraad verhuist dan (tijdelijk) naar de Prot. Christ. School bij de spoorbaan.

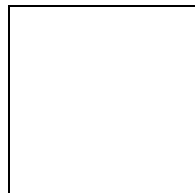
De Stichting Jeugdraad Duivendrecht gaf een MAANDBULLETIN uit en in maart 1974 was op dit stencil onder andere te lezen dat het schoolgebouw nog steeds leeg stond en dat het gemeentebestuur maar geen antwoord gaf aan de stichting. De Stichting Jeugdraad heeft in die maand subsidie verstrekt aan tafeltennisvereniging T.O.P. voor een 5de tafeltennistafel. In Duivendrecht waren al zoveel leden geworven dat een nieuwe tafel hoog nodig was.

En Explorer kreeg subsidie voor de aanschaf van een 2de spotlight voor de uitvoeringen voor de jeugd.

Anno 2005 weer een veiling, net als vroeger. Foto: www.demeidoorn.com

De Oranjevereniging en de jeugdraad maakten in 1974 opnieuw plannen voor Koninginnedag en in het MAANDBULLETIN werd een oproep gedaan om “alles” apart te houden wat niet meer gebruikt werd. Op advies van de oude Bieshaar (“het geld ligt op straat”) was de Jeugdraad met rommelmarkten en veilingen begonnen. Eerst aan de Begoniasingel en op het landje waar later het winkelcentrum en het Dorpshuis verschenen. Daarna bij de Meidoorn. Adriaan (Manus) Vermeij en veilingmeester Wil te Beek (“eenmaal, andermaal....verkocht!”) hebben voor de Jeugdraad heel wat gulden binnengesleept.

30 april 1992

De jongerensociëteit die ontstaat uit de Windmill van de Molenkade en Discover van het Zoldertje, liet de tophits schallen in de Meidoorn in het lokaal waar eerst de Dorpsraad zetelde. Scholieren, studenten en anderen vonden op de woensdag en/of de zaterdag vanaf 20.00 uur de weg naar de soos. De toegangsprijs was een gulden en zij konden genieten van de uitstekende sfeer. Ze namen een slok, waagde een dansje en zetten alle besognes van de dag op zij. En ze dachten na over een naam voor de soos. Het werd Bon Vivant en ze gebruikten het logo van de Stones uit 1971 (een creatie van Andy Warhol): lippen met daartussen een uitstekende tong.

In de buurgemeenten waren soortgelijke discotheken. Op het Sectorpark in Ouderkerk Phoenix (Elf 91), Koekenbier in Abcoude, de Flat en POK in Weesp en Be One in Diemen. Bon Vivant bestaat nog steeds.

In Duivendrecht was het jarenlang elke zaterdagavond van 20.30-02.00 uur swingen en dansen geblazen. Wie geen zin had om te dansen kon gezellig een praatje maken of luisteren naar de laatste hits, afgewisseld door een 'gouwe ouwe'. De toegang was gratis, maar een lidmaatschapskaart was verplicht. Om twee pasfoto's in te kunnen leveren ging de jeugd op de kiek.

De 16+ -ers en de 16- -ers hebben de organisatie soms hoofdbrekers gekost. "Als ik 's zaterdagavonds in bed lag" vertelt Fons van Noorden, oud-voorzitter van de Stichting, "en ik hoorde sirenes van de politiewagen dan dacht ik direct Oh, Oh!". Bewoners rond de Meidoorn waren niet altijd blij met de discogangers. Het was vaak berengezellig en stampvol: stijgende inkomsten maar ook rottigheid en rotzooi. Hierop werd het aantal lidmaatschapskaarten voor de sociëteit rigoureus teruggedrongen.

Bovendien swingen de laatste tijd jongelui met een verstandelijke beperking maandelijks, zonder schroom, op de ruime dansvloer van de Meidoorn. Op de felle beats van de rapnummers en de top honderd. Thea van Dam werkt bij de stichting Prisma en is blij met deze echte disco voor de mensen van Prisma, mogelijk gemaakt door de vrijwilligers van de Meidoorn, die achter de bar staan.

Voorzitter Paul Cramer en de medewerkers vergaderen in de open lucht

Alle voorzitters komen uit eigen kweek:	Wil te Beek	1970	tot	1979
	Fons van Noorden		tot	1984
	(Jonge) Cees Andriessen		tot	1987
	Adri Staal		tot	1989
	Paul Cramer		tot	2003

TAMBOERS VAN SINT GREGORIUS

Van rechts naar links onderaan: Ferry Steenbergen, Lia van der Kroon en Karin Werkman
 In het midden van rechts naar links: ? , Timo de Koning, Denny Griffioen, René Nedervelt
 Bovenaan van rechts naar links: Hans Steenbergen, ? , Marie Louise Braam(alleen pluim
 zichtbaar), Nico Griffioen, Jos Steenbergen, Tonny Spronk en Marcel Andriessen

Optreden in de Meidoorn bij het 40-jarig jubileum van Willem Schelling
 en het 25-jarig jubileum van Kees Andriessen

GREGORIUS LAAT DE TAMBOERS MARCHEREN Kees Andriessen vertelt

De oprichtingsvergadering van het Sint Gregoriusfanfarecorps vond plaats op 13 september 1923 bij café van Es, later Wiegman, nu Lotgenoten. Vanaf het begin konden jeugdigen deelnemen aan het corps. Het fanfarecorps was opgezet vanuit de Katholieke Arbeidersbeweging (K.A.B.). Doel was onder andere om aan de werklozen cultuur en ontspanning te brengen.

Naderhand kwam het Sint Willibrordusgebouw, ook bekend als het Paxgebouw, gereed en op die locatie oefenden de mannen en jongens op de koperen blaasinstrumenten.

De jongeren, onder andere die van Vermeulen, werden opgeleid door de ervaren muzikanten. Jan Schelling, telg uit een muzikale familie, gaf de leerlingen les.

Kees Andriessen was de vaandeldrager van het corps en sloeg de bekkens.

De corpsleden kwamen vele avonden oefenen, verzorgden her en der optredens, gaven vrijwillig les aan leerlingen en bij optochten bliezen zij zich uit de naad.

In 1965 kwamen de tamboertjes erbij.

Een van de eerste tamboers was Adriaan Bon, een broer van de huidige beheerder van het Gemeentelijk Historisch Museum van Ouder-Amstel.

Kees, Paul en Frans Spronk behoorden tot de enthousiastelingen, net als Cees, Bas en Marcel Andriessen. Marcel ging later naar het conservatorium en is nu percussiemusicus.

De tamboerinstruuteur was Jan Borgman. Hij leerde de jongens het slagwerk, de grote trom, trommels, triangel en pauken bespelen.

Sint Nicolaas werd in Duivendrecht door heuse trommelpieten feestelijk ingehaald.

Het tamboercorps won veel mooie prijzen bij de concoursen onder de bezielende leiding van instructeur Ferry Steenberg.

Na het plotselinge overlijden van Ferry nam zijn zoon Jos de instructie nog een tijd over.

Meisjes konden ook tamboer worden en sinds 1976 kwamen daar de majorettes bij.

Het Sint Gregoriusfanfare - en tamboercorps
beleefden met de "*Happy Pigeon Girls*" gouden tijden.

Een optreden in de Meidoorn

De miss majorette op de foto is Karin Koninkx – Meijer met naast haar de toen 5-jarige Mirjam Ruijl als mascotte. De dame met de bruine jas, aan de “zijlijn” meelopend is Ria Bekelaar.

Koninginnedag 1979

The Happy Pigeon Girls

Op zaterdag 6 september jl. heeft de drumband met hun majoretten, de Happy Pigeon Girl deelgenomen aan een concours in Weesp. Beide behaalden daar 2de prijs, wat vooral voor de drumband een prestatie genoemd mag worden, aangezien zij in een hogere afdeling uitkwamen.

Na het concours was er een defilé, waaraan de drumband en de majoretten gezamenlijk deelnamen.

Voor dit optreden behaalden zij, met ruim verschil op nummer 2 de eerste prijs.

En tot slot van deze succesvolle dag, nogmaals een eerste prijs voor Karin Meijer, die als de beste Miss Majorette van het concours werd uitgeroepen.

Een felicitatie voor deze jeugdgroep van St. Gregorius is hier zeker op zijn plaats.

Het majorettenpeloton is opgericht in 1977. In eerste instantie vanuit de muziekvereniging Sint Gregorius.

Ik, Karin Meijer, heb dit samen met Jan Schelling opgezet, hij had het idee (een nieuwe "impuls" voor Sint Gregorius) en ik had de kennis over het dansen en het majorettegebeuren.

Heel in het begin was er naast mij nog een andere instructrice (Nella ???) maar die was al snel verdwenen. Het was de bedoeling om met Koninginnedag de straat op te gaan dus er werden pakjes uitgezocht, hoeden en laarzen besteld maar ... dit bleek helaas de begroting van de muziekvereniging te boven te gaan. Dus de pakjes

werden weer afbesteld en het hele majorettekorps werd stopgezet. Het bestuur van Gregorius had zelfs de contributie verhoogd.

Ome Jan (zonder hem was de club er nooit geweest!) en ik vonden dat toch wel erg jammer, omdat het enthousiasme erg groot was. Na een discussieavond met de ouders van de meiden hebben we samen met hen besloten als zelfstandige vereniging door te gaan. Een aantal ouders was erg actief waaronder o.a. de familie van de Nesse en mevrouw (Ria) Bekelaar. Zij vormden samen met ome Jan en mij het eerste bestuur. Er was nog een vader van één van de meisjes bij vanuit de financiële/juridische kant, maar daar kan ik me de naam helaas niet meer van herinneren.

Mevrouw van de Nesse ontwierp de eerst pakjes (die ook op de foto staan), zette ze samen met andere moeders in elkaar en we hebben het gered om inderdaad met Koninginnedag de straat op te kunnen. Vanwege de breuk met Sint Gregorius traden we de eerste keer niet in Duivendrecht op maar in Ouderkerk. Pikant detail nog: we zijn met sportkousen en op gym schoenen begonnen omdat echte leren laarzen te duur waren maar de laarzen die bij Sint Gregorius waren besteld konden niet meer worden afbesteld en zij hebben ons de laarzen toen geschonken.

Er moest een nieuwe naam komen en dat werd "the Happy Pigeon Girls" (de engelse variant op het door Nataralda Witmond verzonden "vrolijke duivenmeisjes").

De club is begonnen te trainen in het oude Paxgebouw maar toen we zelfstandig werden gingen we naar de Meidoorn en later naar de gymzaal van het Paedologisch Instituut aan de Rijksstraatweg, vroeger de Karspel en nu de Bascule.

We groeiden uit tot een vereniging met flink ledental. Op het hoogtepunt denk ik wel zo'n 45 leden verdeeld over drie groepen. We waren een zelfstandige vereniging en hebben ook in Ouderkerk en Abcoude wel met de muziekvereniging gelopen en traden soms met eigen muziek op.

Ik heb alleen in het begin een tijdje voorop gelopen omdat er nog een eigen miss majorette moest worden opgeleid. De eerste eigen miss majorette was Rinje van de Nesse met daarnaast Nataralda Witmond, Conny Leurs, Genevieve , en later ook Sandra D'Hondt en Marian Bekelaar. We hadden een roulerend systeem.

We hadden ook een mascotte, een klein meisje (4 – 6 jaar) dat in dezelfde kleding naast de miss majorette liep. Eerst was dat Mirjam Ruijl en later werd dat Ilse van de Ancker. Nu allebei moeder van net zulke poppen van meiden!

We deden regelmatig mee met allerlei concoursen en hebben ook vaak prijzen gewonnen.

De familie Bekelaar was meer dan een trouwe supporter. Mevrouw (Ria) Bekelaar was de laatste jaren samen met mij de begeleidster van de club. Zij heeft enorm veel gedaan, een geweldige mens.

Foto: Nataralda Witmond in 1983

De kleding en de rode hoeden met wit maraboebont, capes, handschoenen en laarzen; voordat de meisjes er piccobello uitzagen was er heel wat gewinkeld en genaaid. Wil Witmond legde jurken uit en knipte ze. Als het de moeders niet lukte om de jurken te naaien assisteerde zij daarbij.

De vereniging ontgroeide langzaam het majorettegebeuren, dat toch een wat "tuttig image" had. We werden een groep die meer richting het twirlen ging: het uit Amerika overgewaaid kunstig draaiend houden van een baton vergezeld van allerlei danspasjes. Zo maakte de degelijke stok plaats voor een uit ruimtevaartmateriaal gemaakt baton (en die kon hoog!), werden de laarzen twirlschoenen, de hoeden verentoeftjes, de jurkjes felroze luxe turnpakjes met een turkoois trainingspak. Wij kregen soms training van iemand die het twirlen in Amerika had geleerd en die prijzen had gehaald op kampioenschappen.

Voor veel meiden bleek het meedoen een manier om meer zelfvertrouwen te krijgen en als ik nu nog meiden van die tijd spreek, blijkt hoe belangrijk deze club voor hen geweest is.

We hebben met elkaar veel meegemaakt. Erg ingrijpend was de dood van Ferry Steenberg, de altijd vrolijke en gezellige leider van de drumband van Gregorius, waar we toch nog wel regelmatig mee optraden. Zijn zoons hebben het daarna overgenomen maar helaas is na enige tijd de drumband gestopt omdat er geen nieuwe leden meer kwamen.

Maar het was ook een ontwikkeling in de tijd, in het hele land verdwenen fanfarekorpsen, drumbands en majoretteverenigingen en voor het dorp Duivendrecht zijn wij altijd een majorettenpeloton gebleven al hadden we ons inmiddels ontwikkeld tot een veel modernere twirlgroep. Na een enorme bloeiende tijd bleven de nieuwe leden gewoon uit!

Een paar bekende Duivendrechtse namen die ik naast de eerder genoemde nog weet: Patricia D'Hondt, Marit Wolfenbittel, Wendy Swart, Wendy van de Ancker, Simone Zorge.

Van Ouderkerk: Bianca Borawitz, Marlon Bleumink, Judith Leurs, Angelique Molenberg. Deze namen komen als eerste naar boven maar ik heb in de jaren zoveel meiden voorbij zien komen, het zullen er snel wel een 100 in totaal geweest zijn. Veel namen zijn helaas weggezaakt.

Wij zijn nog een tijdje doorgedaan, wij hadden onze eigen muziekinstallatie met bandjes daar op. Maar ook bij ons liep het ledenaantal terug. De leden die we hadden waren wel hele trouwe, sommige meiden waren al jaaaaaaren lid (zoals o.a. Nataralda). We hebben de geweldige jaren van de club afgesloten in 1987 met een weekend Center Parcs (de Eemhof). Een waardig afscheid!

We hebben nog een keer een soort van reünie gehad. Ter ere van het 25-jarig bestaan en de opening van de vernieuwde Voetangel in Ouderkerk (1990?) wilde Conny Leurs haar ouders, die indertijd de club sponsorde met paraplu's en enthousiaste supporters waren, verrassen met een comeback van de club. We hebben een aantal avonden met een groep meiden van toen geoefend en met een drumband (ik dacht uit Abcoude) een optreden verzorgd in de feesttent op het terrein van de Voetangel.

Conny liep voorop en mijn beide dochters (toen 2 en 4 jaar) als mascotte naast haar.

Voor mij ook een enorm hoogtepunt, dat is te begrijpen.

Karin Koninkx - Meijer

De "cast" van toneelvereniging Explorer op de bühne van het Sint Willibrordusgebouw.

Boven van links naar rechts : Coby Metselaar, Kees Spronk, Wim Koster, Joop van Noorden, Frans de Beer, Ilona van Wonderen, Lidy Hermesen, (Joke) Beukeboom, Frans Spronk, Majorie Snel, Ina van der Vall, Ton Kolk

Onder van links naar rechts: Frans van Noorden, Marian Kolk, Joke van Wel, Wil te Beek, René Beukeboom, Peter van Roemburg, Jos Griffioen
In het souffleurshok: Fransje van Bruggen (niet zichtbaar)

VUURWERK MET EXPLORER

Het jeugdtoneel van Duivendrecht, gestart op 5 november 1959, repeteerde op het Zoldertje en in het Willibrordusgebouw.

Kapelaan Michel Warmerdam had een toneelstuk geschreven genaamd Explorer en onder zijn regie werd het stuk met de groep ingestudeerd en uitgevoerd. Dit eerste toneelstuk was een daverend succes. Tijdens de voorstelling, die tot driemaal toe herhaald werd, genoot het publiek van ECHT vuurwerk. Het hele dorp sprak over de spetter-knetter voorstelling. Aan dit toneelstuk heeft de groep, die nog vele jaren voor voorstellingen zou zorgen, de naam Explorer te danken.

Wil te Beek was lang voordat hij voorzitter van de eerste algemene jeugdraad werd al voorzitter van de Katholieke Jeugdraad en van jeugdtonelvereniging Explorer.

Het houten naambord hieronder op de foto is van zijn hand.

“Met Explorer is het eigenlijk allemaal begonnen” zegt hij zelf.

Pastoor F.Bollinger (links), van 1960-1966 pastoor van de Sint Urbanuskerk, houdt een toespraak tijdens het jaarlijkse diner voor de spelers en medewerkers van Explorer waarin hij Wil (rechts) bedankt voor zijn inzet. De voorzittershamer van Explorer gaat bij die gelegenheid over naar Joop van Noorden (midden).

Als misdienaar was Wil een paar maal per week om half zeven in het Clarissenklooster, waar de buitenschoenen voor binnenschoenen omgewisseld werden. Nooit meer heeft Wil waar dan ook kleding van misdienaars gezien die zo mooi gestreken en gesteven was. De 32 binnenzusters, die achter de “vitrage” zaten, genoten in de kerstnacht van het citerspel en het optreden van de kleine Wil.

Wil te Beek zou later actief worden als speler in de toneelvereniging en in zijn vrije tijd was hij ook koster in de kerk, onder Bollinger. Als de bloemen in de kerk gearrangeerd waren, haalde hij de pastoor erbij voor de goedkeuring. De pastoor had wat kritische kanttekeningen. Die vaas moest zus en die tak moest zo, enzovoort. Wil liet hem rustig praten en maakte het werk in de kerk af, veranderde *niets* aan het bloemenarrangement en haalde de pastoor er weer bij en die oordeelde dat de bloemen er nu perfect bij stonden. Over toneel gesproken!

Het Willibrordusgebouw was uitverkocht bij de toneeluitvoeringen voor de kinderen. Voor het stuk met de spannende titel “Kapper Knijpschaar” waren drie voorstellingen nodig om alle drie honderd kinderen te amuseren. De toegangsprijzen voor de eerste uitvoeringen bedroegen 35 cent.

Uitverkochte zalen

Ook waren er succesvolle toneelavonden voor de ouderen. Daar kon “een avondje AVRO” niet tegen op. ‘De Gekke Klok van Triekeltak’, ‘Plompertje’ en ‘Het Uurwerk’: telkens was er die reddende engel en daardoor kwam alles a l t i j d weer op zijn pootjes terecht.

Henk van der Vall, jaren de regisseur van Explorer, schreef zelf ook een toneelstuk: Het vrouwtje van Cadwezle naar aanleiding van een toenmalige TV-serie.

Een feestelijk diner voor de leden van toneelgroep Explorer in het Willibrordusgebouw

Van beneden naar boven

Links

Joke Beukeboom
Loes Hulscher
Kees Bieshaar
Latere echtgenoot. Thea van der Hulst
Thea van der Hulst
André Oor
Ida Tetteroo
Ruud Vermeulen
Marga Oor

...
...

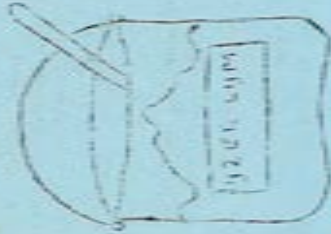
Kees en Truus Andriessen – Tetteroo waren de beheerders van het gebouw
en verzorgden het diner

Rechts

Kees de Kwant
Joop van Noorden
Louise de Beer
Jan Vermeulen
Peter van Wel
Winfried v. Wijk

In 1967 startte Explorer met een 2° groep toneelspelers van wel 15-20 man met het stuk “De Prinses zonder hart”. Dit stuk was door de oudere groep al eerder op de planken gebracht en had als kind op Idaline Andriessen een diepe indruk gemaakt. Andere titels die haar te binnen schieten zijn: “IJzerlijm lijmt alles aan alles” en ‘Scheve sprongen in de Zevensprong’.

PROGRAMMA 'EN TOEGANGSBEWIJZ VOOR'

'n bijna waar verhaal
In 3 bedrijven van

J. v. d. Heijden en J. Tempelaar

gespeeld door:

JEUGDTONEEL 'DE X V L O H N'

Zaterdagavond 19 april a.s. in het st. Willibrordusgebouw
Bijlootstraatweg 243, Duijvendrecht

Bekent 75,-
Aanvang 20,30 uur
Zaal open 20.00 uur

ELI STAAN OP DE PLANKEN!

BARON OUDERKAAAL,
ROOSEB, zijn doentop
AART HAREBLIJEN, kopper
KLEER HAREBLIJEN, gouvernante
JAPK DE LIEPDE, tuinman
DOB, kopperakkoent
GHAVER BULOEK VAN DUYTER
VAN HANEN, belevingsambtenaar

ELI WERKEN ACHTER DE SCHERMEN!

TEALINE ANDRIESEN voorsiet ons van pruiken en snorren
en kleurt onze gezichten; bevendien fluietert zij ons
voor als we de tekst krijgen aljn. KEES ANDRIESEN heeft
al onze repetitievondsten verguld en noemt dat 'regine-
penitor BLOM heeft de stofstukken getimmerd die door
JOOFF VAN BLOKLAND dr. omgetoverd zijn in het laatste
en de tuit van Baron Ouderkaal. JOKE VAN WEL speelt
sevoor dat we op tijd met de laatste rekwestieten op-
komen! FONS EN FRANS VAN NOORDEN teekken het gordijn
open en dicht en spelen met de lichtknoppen en de band-
reorder en DEBK VAN TOL heeft de affiches die u in
Duijvendrecht hebt zien hangen ontworpen en geschilderd.

TEWELCOTE.....

Zouden wij het leuk vinden als u na het stuk nog even
na bleef om iets te denken of om uw kritiek (of mie-
schien bewondering) te uiten.

Wij wensen u een plezierige avond en wij hopen dat u
sult genieten van 'DEZEBLIJN'.

Garantie voor een "volle bak" en een "ouderwets avondje uit" door jongeren voor De GROTE MENSEN

Een avondje uit in Duivendrecht betekende in de jaren zeventig naast toneel door Explorer, met ren-en-smijtwerk, verkleedpartijen en spanning, ook vertier met zanger Ronnie Tober en met de Mounties, gewoon telefonisch gecontracteerd door Wil te Beek. “Een telefoontje met René van Vooren en... met zijn maat Piet Bambergen kwam hij naar het Duivendrechtse Paxgebouw voor een avond lachen, gieren en brullen”.

Ronnie Tober

De Mounties

De namen Willibrordusgebouw en Paxgebouw worden door de oud-Duivendrechtters door én naast elkaar gebruikt. In de oorlog veranderde de naam Willibrordus in Pax. Een tegel met de afbeelding van Sint Willibrordus boven de ingang van het voormalige K.A.B.- gebouw (Katholieke Arbeiders Beweging) is helaas verdwenen.

Het Paxgebouw

De allerlaatste voorstelling van Explorer in het Willibrordus/Paxgebouw betekende gelukkig niet dat het doek definitief viel. Explorer verdween niet van het toneel, werd weer *onder de pannen* geholpen en ging door met het spelen van toneelstukken voor Jong en Oud.

Met de Stichting Jeugdraad Duivendrecht was het plan opgevat om de Sportzaal in het Jeugdcentrum "De Meidoorn" tot een eigen toneelzaaltje om te bouwen met ongeveer 100 zitplaatsen. Explorer organiseerde een geldinzameling en hoopte op subsidie van de Stichting Jeugdraad, het gemeentebestuur en het Anjerfonds Noord-Holland. Leden van de jeugdraad collecteerden jaarlijks voor het Anjerfonds en een deel van die collecte was bestemd voor de eigen organisatie.

De opbrengst van de "bedel"actie van de toneelvereniging was nodig voor de aanschaf van een podium, verf, hout, verlichting en de verdere aankleding van het nieuwe toneelzaaltje in de Meidoorn.

"Oude" Kees Andriessen bouwde een uitklaptoneel.

In de Meidoorn werd het jongerentoneel nieuw leven ingeblazen en werd het mogelijk voor kinderen tussen de 10-14 jaar om toneel te (leren) spelen. Dat kostte dan twintig stuivers in de week en de limonade op de repetitieavond was hier bij inbegrepen.

Een van de laatste groepsfoto's van toneelgroep Explorer die een voorstelling verzorgde in het buurtcentrum van de Kruidenhof in Diemen-Zuid met:

Bovenste rij van links naar rechts: Jolanda Hillebrink (regie), Yvette Hillebrink, Belinda Jansen, Idaline Andriessen (souffleuse/grime) en Barbera Razeberg

Onderste rij van links naar rechts: Michiel Ruijgrok van der Werve, Guido ..., Paul Cramer en Rob Bunnik

HET GEBOUW DE MEIDOORN IN VERVAL 1982

De leden van de Stichting Jeugdraad hadden altijd zelf veel tijd gestoken in het onderhoud van het gebouw. De bar was eigenhandig verbouwd. Er was sprake van een grote zelfwerkzaamheid, die getoond werd bij de verbouwing van de sportzaal ten behoeve van de toneelaccommodatie. "Als je op onderhoud door de gemeente moest wachten...dat duurde veel te lang". Elke avond was er in de Meidoorn voor de jeugd iets te doen. De fanfare en de jeugdband maakten gebruik van de vroegere sportzaal en gedurende drie dagen in de week werd de oude sportzaal omgetoverd tot peuterspeelzaal "Priegeltje".

In het gebouw kon de jeugd stijldansen, op ballet en op karate en toneelspelen, maar het gebouw verkeerde aan de buitenkant in een deplorabele toestand."Als het stevig giet krijg je de druppels binnen op je hoofd".De houtwanden aan de achterkant waren totaal verrot. Het door de gemeente geplaatste nieuwe dak van een paar jaar geleden had niet veel geholpen.

Wethouder Klopper dacht toen hij de buitenkant zag direct maar aan sloop van twee van de totaal zeven barakken. De wethouder en de mensen van de Dienst Gemeentewerken waren verbaasd toen zij zagen, hoe goed de binnenkant van de Meidoorn onderhouden was. En de leidende figuren binnen de Stichting Jeugdraad wilden absoluut niet aan sloop denken.

De stichting huurde het gebouw van de gemeente voor de jaarlijkse som van f 34.000 en het was van de gekke dat er twee delen gesloopt moesten worden, omdat de gemeente verzuimd had de achterkant van het gebouw bij te houden. Herhaaldelijk was gewezen op de hoge urgentiegraad. Er moesten darmprofielen komen, de ventilatie was verrot, daar moest wat aan gedaan worden en aan die lekken. Wethouder Klopper zei dat er geen geld was, niet voor nieuwbouw en niet voor renovatie.

Bruin kan dat niet trekken, zei de wethouder. Sloop van delen was, volgens hem, de enige oplossing.

De jeugdraad hield de gemeente aan de eerder gedane mondelinge toezeggingen.

Nico Steur, penningmeester van de jeugdraad,:"Je breekt je eigen jeugdwerk toch niet af, iedere ruimtevermindering is een activiteitenvermindering. En nogmaals: alleen de buitenkant is rot, de binnenkant is goed."

WISSELING VAN DE WACHT 1983

Fons van Noorden (32) was vanaf 1969 actief voor de jeugdraad. Na tien jaar werd hij de tweede voorzitter, na Wil te Beek. Kees Andriessen (27) kwam ook in 1969 in het jeugdwerk terecht. Hij kreeg het jeugdwerk letterlijk met de paplepel ingegoten. Zijn ouders hadden nogal wat bemoeienis met het Willibrordusgebouw en daarom was het niet meer dan logisch dat "jonge" Kees er inrolde.

Fons van Noorden, die naar Beverwijk verhuisde, vermeldde in een kranteninterview bij zijn vertrek in de zomer van 1983, dat voorzitter zijn van de jeugdraad geen sinecure is. Als hij per advertentie een opvolger zou zoeken dan zou hij de volgende tekst laten opstellen:

Wij zoeken een voorzitter voor de Jeugdraad Duivendrecht, in de leeftijd van 25 tot 30 jaar. Goede contactuele eigenschappen. Leiding kunnen geven. Minstens vier avonden per week beschikbaar. Financieel inzicht. In staat tot samenwerken met verschillende groeperingen binnen de maatschappij. Creatief en niet bang om zelf de handen uit de mouwen te steken. Bereid om in de weekenden te werken. Dit alles op basis van vrijwilligheid.

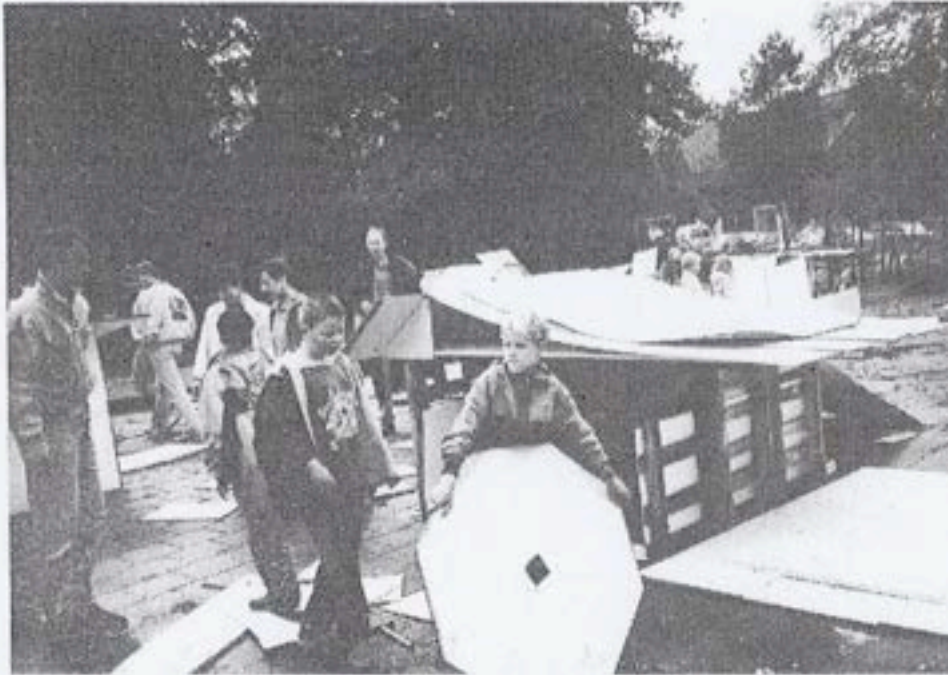
Het nieuwe bestuur stelde zich voor dat de groepen Exploitatie, Onderhoud en Activiteiten een eigen specifieke taak kregen. Er waren op dat moment 35 jongelui actief.

Om het jeugdwerk gestalte te geven was een honk onontbeerlijk en een groot deel van het jeugdwerk bestond uit het opknappen, verbeteren of aanpassen van dat honk. Het timmerwerk was een vast onderdeel van het jeugdwerk geworden. Duizenden spijkers waren in het gebouw geslagen, meters spaanplaat aangebracht en liters verf verstreken. De nesteldrift en de zelfwerkzaamheid van de Duivendrechtse jeugd maakten ook begin jaren tachtig van de Meidoorn: Home Sweet Home.

Ophalen oud-papier belangrijke inkomstenbron voor Jeugdraad Duivendrecht

Feestelijke start activiteiten in de Meidoorn

De Stichting Jeugdraad Duivendrecht bestaat dit jaar alweer 22 jaar. Afgelopen zaterdag werd het activiteiten-seizoen in jeugdhuis De Meidoorn feestelijk geopend met een open dag. De jeugd kon zich uitleven in het bouwen van hutten, die gezien de weersomstandigheden zo waterdicht mogelijk moesten zijn. Tevens was er een optreden van de kinderen van de balletgroep Duivendrecht en werd er een film vertoond. De regen verhinderde niet dat de zaal van de Meidoorn vol was en het terrein rond het jeugdhuis volgebouwd werd met hutten. Zondag werd afgereisd naar avonturenpark Hellendoorn.

Duivendrechtse kinderen bezig met het bouwen van de hutten tijdens de open dag in Jeugdhuis De Meidoorn

A'gids 1992 : Het ophalen van Oud Papier is een belangrijke inkomstenbron

Iedere 2^e maandag of dinsdag van de maand wordt er opgehaald.

Begin jaren zestig ging het al slow-slow-quick-quick-slow, eerst op het "Zoldertje". Burgemeester Hubers dreigde met sluiting in verband met brandgevaar. Later danste de jeugd in het Willibrordusgebouw. Tangoklanken waren populair.

Een van de dansavonden toen werd afgelast, vertelt Wil te Beek, omdat de Amerikaanse president John Kennedy op 22 november 1963 was neergeschoten. Het affiche, voor die dansavond ontworpen door Van Roemburg, was bedekt met een zwarte voile.

Ook in de Meidoorn werd het later mogelijk (zie de aankondiging uit 1981 hiernaast) om dansles te nemen zowel voor jongeren als voor echtparen

Van het eerste kleuterballet tot twirl en van de balletschool van Lucia (van Bruggen) Marthas tot Bon Vivant: op alle muziekvormen werd en wordt nog steeds in de Meidoorn volop gedanst.

Hiernaast leest u het verhaal van Mirjam Abbes over de Showballetschool Duivendrecht

Showballetgroep juni 2004

SHOWBALLETSCHOOL DUIVENDRECHT EN DE MEIDOORN

Mirjam Abbes schrijft

Het was september 1983. De Meidoorn vroeg mij of ik een cursus jazzballet wilde geven. Ja, dat wilde ik wel. Ik was verbonden aan een grote balletschool in Amsterdam en dansen was mijn passie. De cursus kon beginnen. Met 18 leerlingen startte ik het eerste jaar. De spiegels kreeg ik van de balletschool in Amsterdam. En daar stond ik dan in de Meidoorn. Het jeugdhuis van Duivendrecht. Het zag er niet zo geweldig luxe uit als de balletstudio in Amsterdam, maar het voelde er wel vertrouwd aan. Met hout betimmerde zaal, hoog plafond, een keukentje en een hal om in om te kleden. En wat uniek was, was het toneel achter twee grote klapdeuren. Het toneel werd in die tijd nog wel eens gebruikt door de toneelvereniging van Duivendrecht. En ik kon het op mijn beurt weer gebruiken voor mijn jaarlijkse playbackshow en eindvoorstellingen.

Daarmee werd een traditie geboren:

Eén weekend in het jaar gonsde het in het dorp: De balletvoorstellingen van showballetschool Duivendrecht zijn er weer. Juffen en meesters van school werden opgetrommeld om te komen kijken, de bloemenwinkel op het Dorpsplein wist ervan, en bij Jan en Jan werd de avondmaaltijd gehaald. En ook de leden van de Meidoorn stonden elk jaar paraat om te helpen. We hebben die weekenden altijd zoveel lol gehad en jaren later herinner ik me sommige situaties nog zo goed: Hoe we eens in de stromende regen de kinderen vanaf de kleedkamer onder gespannen zeil door naar het toneel leidden en iemand tegen de tentstok opliep waardoor iedereen in één keer drijfnat was. Ja, de show must go on. Of hoe tijdens de voorstelling de geluidsinstallatie het niet goed deed en Frank Cramer twee uur lang twee draadjes tegen elkaar aan moest houden. Of hoe de jongens van de Meidoorn de meiden tijdens de voorstelling vanuit het regiehok stonden te plagen en het licht uitgooiden als het net aan moest. Of hoe een leerling tijdens de voorstelling zo fanatiek danste, dat ze door het luik van de souffleur naar beneden viel.

Hoe Sinterklaas en Zwarte Piet elk jaar weer de les voor 5 december kwamen verstoren en hun strooigoed met grof geweld de zaal ingooide en de kinderen daarna psychische ondersteuning nodig hadden. Hoe we in de week voor Kerstmis om de kerstboom heen dansten en we de boom met ballen en al voor de spiegel weg moesten tillen.

Toen ik besloot om bij de grotere balletschool in Amsterdam weg te gaan en in Duivendrecht voor mezelf te beginnen kreeg ik alle steun van de Meidoorn.

Na 22 jaar zit de balletschool nog steeds in de Meidoorn en is het ons tweede huis geworden. Ik heb bij de Meidoorn veel mensen zien gaan en komen. Ik begon destijds met Wim Steur en Lisette Cuiper. En ook Paul Cramer, die is niet meer uit het beeld van de balletschool weg te denken.

Ook al wordt de balletschool in de volksmond wel eens de huppelclub van Duivendrecht genoemd, ze is ondertussen uitgegroeid tot over de 100 leerlingen. We hebben de voorstellingen niet meer op het toneel van de Meidoorn. Die moesten we verhuizen naar een groter toneel. Alles is een stuk professioneler geworden. Maar dat wil niet zeggen, dat we de beginjaren vergeten zijn. De kleinere shows zijn nog steeds in de Meidoorn, gewoon omdat het in het dorp thuishoort.

Voor onze school betekent de Meidoorn een ontmoetingsplek voor jongeren.

Sommige leerlingen blijven ook na de basisschool nog jaren op ballet. Meestal ook omdat ze elkaar daar weer tegenkomen en het zo vertrouwd is. En zo willen we nog jaren doorgaan.

HET BLAADJE

Het *MAANDBULLETIN*, gewoon een aan weerszijde gestencild A4-tje,

werd later:

JEUGDPRAAT

en daarna:

Als de copy uitgetypt en vergaard is
dan is het tijd om te rapen en te verspreiden
opdat al de kinderen en hun ouders geïnformeerd worden
over de vele georganiseerde activiteiten.

Vele handen maken licht werk

AVONDSPEL EN PANNE(N)KOEKEN
Lisette Cuiper – Kolk vertelt

Wat me toch het meest bijgebleven is (1988 t/m 1994) was de gezellige sfeer onderling, maar ook de bereidheid van de ouders om hand en span diensten te verrichten. Ik moet er wel bij zeggen dat het vaak dezelfde groep ouders was.

Ze wilden dan kinderen naar het Amsterdamse Bos rijden voor het beroemde Avondspel. Vroeger stelde Rein Kramer zijn busjes beschikbaar, maar later mocht dat niet meer in verband met regeltjes.

Wat ook erg leuk was dat wij met de door ons gekochte eieren en bloem langs de deuren van de betreffende ouders gingen die dan even voor ons een stapel panne(n)koeken baktten. Welke dan weer aan de kinderen voorgezet werden, als we weer een themadag hadden. En natuurlijk gingen wij even proeven wie in het dorp de allerlekkerste en de “vieste” pannenkoeken baktten en..... dat vertelden wij natuurlijk nóóóóóit verder.

De cursussen voor de kinderen waren altijd snel volgeboekt. In mijn tijd was er veel animo voor bijvoorbeeld: hout bewerken, elektrotechniek, fietsen repareren, koken, vissen, knutselen, lampionnen maken. Elke vrijwilliger, die een cursus gaf deed iets wat in zijn/haar "straatje" paste.

Ik ben begonnen bij de jeugdraad toen ik zwanger was en aangezien de secretaris al de administratie deed, mocht/moest ik ook de inschrijvingen doen. Mijn eerste klus was een busreis naar de Efteling. Ik geloof dat we 4 bussen vol hadden. De hele dag een rij drukke kinderen voor je neus om in te schrijven. Maar ik heb toen wel al de mogelijke namen aan me voorbij horen komen. En al die kinderen vonden natuurlijk dat "mijn" kindje hun naam moest krijgen.

Avondspel: altijd het hoogtepunt van de Kerstweek. De hele dag knutselen en spellen doen in het teken van het gekozen thema en 's avonds spannend in het donker je weg zien te vinden in het bos. Met onderweg de nodige posten, spellen en controles. Het was heerlijk om post te zijn in het bos. Heel stil zat je daar, tot je in de verte al giechelend en gillend of nonchalant stoer de volgende groep hoorde aankomen, die je natuurlijk moest laten schrikken.

De kookcursus gaf ik altijd met veel plezier. Die kinderen vol overgave snijden en vooral roeren en maar roeren, dat was het mooiste. Natuurlijk viel het hele gerecht wel eens op de grond, maar gewoon terug scheppen in de bak en lekker doorgaan. (Wel even in het oor van de ouders fluisteren.) De kinderen kregen altijd een leuk mapje mee met de recepten.

Koninginnedag was heel veel werk, nog veel meer werk: het opruimen, maar altijd een heel prettige sfeer. En in mijn tijd kwam ook bijna iedereen om de dag erna echt alles uit te soppen en op te ruimen.

En vooral heel veel lof voor al de mannen die elke maand dagen oud papier gingen ophalen. Want daar kwam ons geld vandaan. Bij weer en wind, het moest gebeuren. Uiteraard was het nadrinken het hoogtepunt van die avonden. En altijd de middenstanders die hun auto met aanhanger kosteloos ter beschikking stelden.

Toen de containers voor oud papier kwamen zijn we nog diverse malen gaan praten met de gemeente, want wij konden de inkomsten echt niet missen. Eerst zouden we de opbrengst van de containers ook krijgen, maar dat ging natuurlijk niet door...de gemeente had weer iets anders bedacht.

Maar we waren té bezorgd geweest, want de bewoners van Duivendrecht bewaarden het gewoon voor de jeugdraad. Zij droegen en dragen "ons" nog steeds een warm hart toe.

De heer Hillebrink, die bij de gemeente werkte, moest ik als secretaresse elk jaar ruim voor de Kerstweek een brief schrijven en dan kreeg hij speciale verlofdagen voor het vrijwilligerswerk. (Zou dat nog bestaan?) Daar hij een "oudgediende" was, hadden wij hem echt nodig in de Kerstweek.

Met plezier werkte ik ook bij de balletschool van Mirjam Abbes.

IS HET NODIG?...IS 'T GELD ER?...OK!...VOLGENDE PUNT!

Korte vergaderingen, dat was de stijl van de eerste voorzitter van de jeugdraad. Duivendrechtters waren makkelijke mensen om mee te werken, ondervond Wil.

Voor de cursussen betaalden de kinderen een klein bedrag en bij activiteiten werd entree geheven. De gemeente Ouder-Amstel gaf subsidie. Volgens de huidige voorzitter valt die nagenoeg weg tegen de huurprijs.

Om aan extra geld te komen voor de activiteiten in de Kerstweek gingen men optreden als (hulp -) Sinterklaas en Zwarte Piet bij de mensen thuis. In 1982 betaalde de mensen grif 35 gulden voor een half uur en dat leverde toen 500 gulden op.

De cyclamenactie, waarbij 800 planten "eruit werden gegooid" (zoals de jeugdwerkers het zelf aanduiden) bracht in 1982 liefst 2500 piek in het laatje.

Veel winkeliers droegen hun steentje bij door schenkingen of kwamen met ideeën voor de inzamelingen, zoals Jack van Wonderen, van de Spar, op de hoek van de Rijksstraatweg en de Korenbloemstraat.

De eerste uitstapjes voor de jeugd gingen naar het diamantbedrijf Gassan, naar het Koninklijk Paleis op de Dam en naar Artis.

Over bijdragen gesproken:

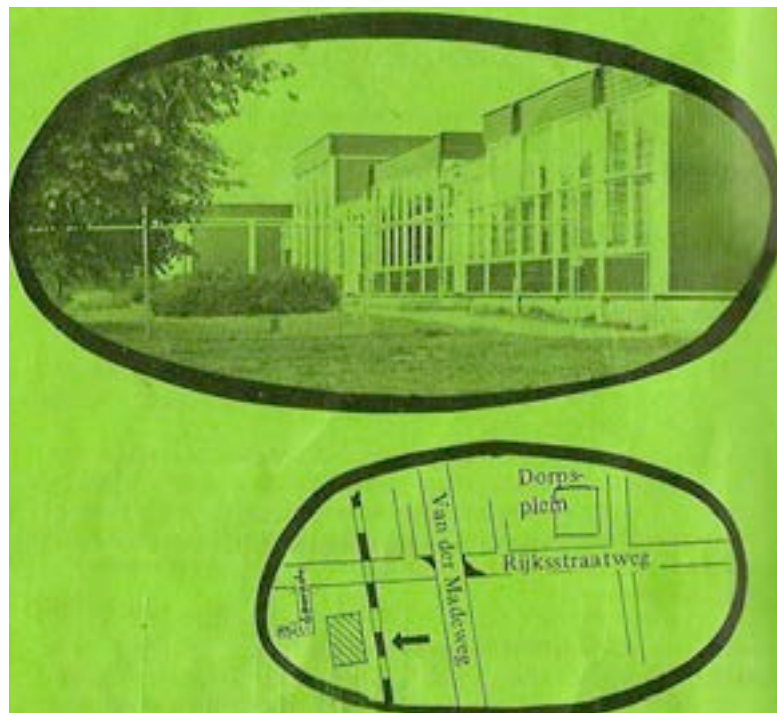
Mevrouw van Noorden corrigeerde, voor het drukken, de jeugdblaadjes op taal - en spellingsfouten en mijnheer van Noorden maakte het gebouw schoon.

Johan Niezen en Fons van Noorden, die in de Meidoorn technische zaken regelden, zoals licht en geluid.

Op Oudejaarsdag kwam Annie Meerman aanzetten met een grote teil vol olieballen!

En de inzet van de medewerkers bij de gemeente, die bij activiteiten, zoals Koninginnedag, zand kwamen storten als het te drassig was. En ijzeren platen aanbrachten op het terrein om er voor te zorgen dat alle programma - onderdelen gewoon doorgang konden vinden, zoals het vermaarde tobbetje steken.

Met plezier vonden veel kinderen de weg naar het jeugdhonk de Meidoorn en altijd vonden zij daar een vertrouwde omgeving om zich te ontplooiën of gewoon even lekker te hangen.

STICHTING JEUGDRAAD DUIVENDRECHT 35 JAAR JONG
dankzij al die radertjes van bestuursleden, cursusleiders en
“losvast” medewerkers:

Wil te Beek	Lia Vos	Wim Steur	Lisette Cuiper	Inge.Piera
Fons van Noorden	Johan Niezen	Eric Woestenburg	Mevr. I.Veeze	Frank Blommestein
Cees Andriessen	Mej.E.Verhoef	Jan van Blokland	Frans Verkaik	Bas Andriessen
Adri Staal	Ton Blom	H.Tuinenburg	Hans Meerman	Jac. v.d. Vall
Paul Cramer	Jelle Hess	H.Batist	A.de Hamer	Angela ten Hove
Nico Steur	Lucia van Bruggen Marthas	Cor Wouda	.M.van Noorden	Louis Bart
Theo Verhoef	D.Verhoef	P.Griffioen	A.van Wageningen	B.Vermeulen
Frans de Beer	R.Riepen	Joke Botzen	Idaline Andriessen	Joop v.Noorden
W.Dieterman	Fransje v Bruggen	A.J.Molenaar	Cor Verkaik	Mirjam Abbes
Majolein Kramer	Rick Wierdsma	Frans van Noorden	Jacqueline Wesseling	F.Moen
Johan Mensen	A.Bruins	Otti Roethof	Hannie Verkaik	Frank Cramer
P.M.S.Vermeulen	Leo Lakerveld	Kees Andriessen	Roel Lodewijk	Thimo Verhoef
Marco Casimir	A.L. van Groen	Lindsey Griffioen	Mevr.R.Kroese	Patricia Verkaik- Meijer
Rob Bunnik	Ferry Steenberg	Mej..Bredschneijder	Joke Ruigrok v/d. W.	W.van Wijk
Karin Meijer	Ab Roos	Andries Kruyt	Kees Bos	Lucia Marthas
Adriaan Vermeij	Pannenkoekenbaksters	Theo Beukeboom	Nataralda Witmond	Wim de Wit
Frans Verkaik	Jeroen van Noorden	Hannie Verkaik-Porton	Monique Staal	Mathilda Meijer
Simone Zorge	Paul de Koning	Willem de Wit	Jacqueline Kooijman	Monique Bonouvrié
Babbette de Ridder	Peter Moens	Annemarie Beukeboom	Selma van Dam	Lidia Steur
Ineke Haima	Mia Goutsmid	Anke Olthof-Boekhout	Olav Zorge	Brenda Besanger
Frank Cramer	Kees Hillebrink	Bart Baartscheer	Nataralda Witmond	Sandy van Meerveld
Celine	Marcel Woestenburg	Martijn Bongaard	André Roos	Tom v.Wattingen
Marco de Rijk	Marc v. Meerveld	Rob Breusers	Cynthia v.Parreren	Nadine Schreurs
Mevr. v.Noorden	Joop Goudsmit	Miriam Abbes	Sandor de Haan	Hr. v.Noorden
Rein Kramer	Marco Oerlemans	Laura van Os	Daniëlle Volkers	Theo Beukeboom
Jori Unema	Jeffrey van Tiel	Rodney Koster	Fred Rond	Mike Zonveld
Liesbeth Schijf	Maarten Wouda	Marcel v.Parreren	Marinka Cramer	Peter v.Wel
Niels Bosch	Bart Kroese	Maroeska Bruil	Vanessa de Rijk	Richard Werkman
Janet Smit	Rein Kramer	Christiaan Engelberts	Fam.Meijer	Arjan Kolk
Yvonne Klein	Roy van Rossum	Arie Lakerveld	Tom Trotsenburg	Lennart Griffioen
Ron v.Parreren	Jaap Wouda	Mariska Steur	Frank Smit	Siem Zorge

Vul zelf maar aan - er is ruimte voor vrijgelaten - als de naam van u of jou er nog niet bijstaat. In al die jaren hebben zoveel mensen voor én achter de schermen meegewerkt aan de jeugdactiviteiten. En een ding is zeker: deze enthousiaste medewerkers hebben het mogelijk gemaakt dat DE MEIDOORN een begrip is in Duivendrecht.

De Kloosterstraat vanuit de lucht
én de bewoners op 5 mei 2005 in de zevende hemel

Foto's Harro Lowie

(WETENSW)AARDIGHEDEN

5 mei 2005 streek Michaël opnieuw neer in Duivendrecht. In aanwezigheid van heel veel (oud -) Duivendrechtse werd de gevelsteen van het voormalige Clarissenklooster onthuld door burgemeester J R A Nawijn en engelbewaarder S G Wisse. Zuster Josepha (90), vroeger bewoonster van het Duivendrechtse Clarissenklooster, was voor deze plechtigheid overgekomen uit Someren en zij sprak de wens uit dat Duivendrecht en de Duivendrechtse ook in de toekomst onder de bescherming van de H. Michaël zullen staan. Jong en oud zijn blij met het ontwerp van Dick Albers voor het beeld uit de Kloosterstraat. En de plechtigheden op deze bevrijdingsdag beschrijven de aanwezigen als 'waardig', 'dorps' en 'sfeervol'. Als de straatlantaarns aangaan is Michaël bovendien verlicht.

Al langer gingen stemmen op om bij of op de laatste overgebleven historische panden en plekjes van Duivendrecht bordjes te plaatsen met een tekst over de geschiedenis van het object. De verwezenlijking van deze plannen is in mei in een stroomversnelling gekomen. De Stichting Oud – Duivendrecht heeft de plannen met hulp van Leendert Dros, de auteur van het boek "Duivendrecht in vroeger tijden", concreet gemaakt, contact gezocht met het aannemersbedrijf van de Gebr. Van der Linden voor de uitvoering en.....voor het laten maken van de duurzame bordjes heeft de SOD een donatie aangevraagd én ontvangen van de Rabobank. En de gemeente Ouder-Amstel betaalt de andere helft van de kosten.

De bordjes voor de historische kilometers in Duivendrecht zijn de komende maanden onder constructie en bij de start van de aanstaande Open Monumenten Dagen, zaterdag 10 en zondag 11 september worden de bordjes in Duivendrecht plechtig onthuld. **Noteer zaterdag 10 september** alvast in uw agenda. Die dag hoeft u het dorp niet uit. De culturele werkgroep van de Dorpsraad organiseert voor de tweede maal een kunstroute. In de Amstelgids verschijnt tegen die tijd alle actuele informatie over de historische en over de kunstroute.

De Open Monumenten Dag staat in het teken van Religieus Erfgoed. De kerken in Duivendrecht zullen die dagen voor belangstellenden geopend zijn. Medewerkers zijn aanwezig om u rond te leiden. De openingstijden treft u begin september in de A'gids en op de websites van de gemeente Ouder-Amstel en op www.dorpsraadduivendrecht.nl.

Rembrandt wandelde geregeld buiten de stad. Hij was al buiten de stad wanneer hij de Blauwbrug, een brug van blauw geverfd hout, passeerde. Een geliefde tocht was een wandeling langs de Amstel richting Ouderkerk. De vereniging voor heemkennis "Ons Amsterdam" organiseert in het kader van zijn vierhonderdste geboortedag van een cursus.

En tot slot: **EENMALIG AANBOD !**

In 2003, het jaar van de boerderij, verscheen het eerste nummer van Oud-Duivendrechtse Saecken met als thema de twee zojuist tot Rijksmonumenten uitgeroepen Antonius- en Sophia'shoeve. Dat nummer was het begin van een reeks. De Scholen, Duivendrecht on stage, De Dom, Bedrijvig Duivendrecht, Met melk meer mans en de Engel(en) voor Duivendrecht volgden. Het aantal abonnees groeit met elk nummer. Bij de bibliotheken in Duivendrecht en Ouderkerk en het Gemeentelijk Historisch Museum zijn losse nummers te koop.

Met regelmaat vragen/smeken mensen om "oude" nummers. Af en toe hebben wij mensen blij kunnen maken en exemplaren bij gekopieerd, met hulp van Duivendrechtse, waarvoor dank! Wij zijn echt totaal "uitverkocht". Een inwoner van Duivendrecht heeft de Stichting Oud-Duivendrecht aangeboden, om na een inventarisatie eind juli, nog EENMAAL in actie te komen. Grijp deze **allerlaatste kans!** Zie het losse herdrukformulier bij dit nummer.

BRONNEN EN REDACTIEGEGEVENS

Archief	Stichting Jeugdraad Duivendrecht
Archief	An Kroese - Buijs
Archief	Fam. Andriessen - Tetteroo
Foto's	Fotograaf L. de Jong
Foto's	Nataralda Witmond
Foto's	Harro Lowie
Verhalen	Gerrit Wisse en Ed Niezen
Verhalen	Diny Bergher en Idaline Andriessen
Verhalen	Wil te Beek en Johan Niezen
Verhalen	Fons en Lia van Noorden – Vos
Verhalen	Karin Koninkx – Meijer
Verhalen	Paul Cramer
Verhalen en foto	Mirjam Abbes
Verhalen	Lisette Cuiper - Kolk

Dit nummer heeft een oplage van 250

Bij dit nummer treft u los een herdrukformulier aan.
Voor meer formulieren kunt u naar de bibliotheken of naar het GHM

*U kunt zich abonneren op het kwartaalblad **Oud - Duivendrechtse Saecken**.
Dan bent u er zeker van dat u de nummers in uw brievenbus krijgt!
Losse nummers zijn verkrijgbaar tijdens de openingsuren bij de openbare bibliotheek
in Duivendrecht en in Ouderkerk en in het Gemeentelijk Hist. Museum van Ouder - Amstel*

*Uw tegemoetkoming in de drukkosten van minimaal € 1,50 per blad is van harte welkom.
Wat u meer stort beschouwen wij als een donatie en dat bedrag komt ten goede aan de Stichting
Oud-Duivendrecht en wordt o.a. gebruikt voor historisch onderzoek en de verbetering van dit blad*

U kunt uw bijdrage per enveloppe met Uw naam er op afgeven aan de medewerkers van de bibliotheken in Duivendrecht of Ouderkerk, of in het museum. Uw bijdrage kan ook per enveloppe in de brievenbus bij een van de redactieleden, als u in de buurt bent.

Uw bijdrage kunt u overmaken op de rekening van de St. Oud - Duivendrecht
Gironummer: 7875172 t.n.v. Stichting Oud – Duivendrecht,
Penningmeester: J E Pieneman - de Jonge, Kloosterstraat 22, 1115 BL DUIVENDRECHT

Wilt u bij de mededelingen **duidelijk** vermelden voor welk(e) nummer(s) u betaalt en het bedrag van de portokosten erbij storten op de rekening, als u O.D.S. per post ontvangt.

Adresgegevens voor abonnementen, kopij, opmerkingen en adviezen:

Ans Quirijnen
Waddenland 41
1115 XD DUIVENDRECHT
telefoon/vm: 020-6992574
e-mail: quico@planet.nl

Jo Blom
't Ven 2
1115 HB DUIVENDRECHT
telefoon: 020-6909023
Mobiel/vm: 06-22521536

2006 REMBRANDTJAAR

Bij zijn tochten langs de Amstel paaide Rembrandt een van de talloze roeibootjes die burgers over de rivier voeren en zette de Omval op papier - met een vriend paartje, verscholen in het gras onder een wilg. De landtong maakte er een scherpe bocht in de rivier, waarvoor de schepen hun zeil snel moesten laten 'omvallen', overstag gaan.

400 jaar na de geboorte van Rembrandt steekt een toren met zijn naam hoog boven alles uit.

De Omval aan de Amstel 1645

Ets en drogen naald, staat II (2)

CURSUS ONS AMSTERDAM

Vereniging voor Heemkennis Ons Amsterdam

Waar: Pieter Nieuwlandcollege, Nobelweg 6, Amsterdam Oost, bij het Amstelstation
Dag en tijd: Woensdagavonden van 20-22 uur
Kosten: 27 euro p.p.; 65+ en stadspas 25 euro
Inschrijving: Cursusgeld vooraf overmaken op rekening 545554977 ABN/AMRO
t.n.v. J H v. Tongeren Maarsen
Losse lezing: 4 euro per avond
Inlichtingen: J H van Tongeren T/F 0346 560947 E j.h.v.t@12move.nl
Programma: 2005/2006

28 september	J H van Tongeren	Haarlemse en Amsterdamse schilderkunst 16 ^e eeuw
12 oktober	J H van Tongeren	Jacob Cornelis van Oostzanen, zijn werk in Amsterdam
26 oktober	J H van Tongeren	16 ^e eeuwse gewelfschilderingen in de Oude Kerk en NH
02 november	J H van Tongeren	Maniërisme/Romanisme in Amsterdam, helft 16 ^e eeuw
16 november	J H van Tongeren	Gebrandschilderde ramen in de Oude Kerk en in Gouda
30 november	J H van Tongeren	Pieter Aertsen, eind 16 ^e , begin 17 ^e eeuw
14 december	R Schillemans	Carravagisten, de voorlopers van Rembrandt
08 februari	R Schillemans	Rembrandt in het Oude Testament
22 februari	W.Vink	Het leven van Rembrandt
08 maart	R Schillemans	Rembrandt in het Nieuwe Testament
22 maart	G.van den Hout	Jacob de Wit 18 ^e eeuwse Amsterdamse schilder
19 maart	S.Gilling	De 19 ^e en 20 ^e eeuwse schilderkunst